

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne prispevka ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celji.

Cesar Franc Josip I. v Petrogradu.

V nedeljo opoludne odpeljal se je naš cesar iz Dunaja v prestolnico največje slovanske države, v daljno Rusijo. Vožnja je trajala dobrih 44 ur in se da v dva dela razdeliti. Prvi del tega potovanja sega od Dunaja do Varšave, kjer je cesar v ponedeljek zjutraj ob 6. uri zapustil avstrijski dvorni vlak in se je vsedel na ruski dvorni vlak, ki je nalašč iz Petrograda ponj tje kaj prišel, drugi pa od Varšave do Petrograda, kamor se je cesar v torek ob 10. uri pripeljal. Avstrijski vlak ostane ves čas, dokler bode naš cesar v ruski prestolnici bival, v Varšavi. S cesarjem so se ob enem odpeljali: nadvojvoda Oton, načelnik generalnega štaba general topništva baron Beck, minister zunanjih zadev grof Goluchowski in navadna cesarjeva dvorna okolica njegova.

Znamenito je, da se je cesar šele na izrečno prošnjo ruskega cara Nikolaja II. odločil tudi barona Becka vzeti s seboj; ko se je ruskemu caru objavilo, da je cesar Franc Josip v to dovolil, je car Nikolaj nemudoma dal Becku sporočiti; da bode ves čas slavnostij njegov gost. Naš sporočnik na ruskem carskem dvoru, knez Liechtenstein peljal se je cesarju do postaje Siwerskaja naproti, kjer je v železničnem vozu prenočil. Povsod, koder se je vlak vozil, bile so postaje krasno okinčane. Povsod so plapolale avstrijske in ruske zastave. Petrograd je ves v zastavah. Belo-modro-rudeče ruske zastave pomešane so s črno-rumenimi avstrijske in rudeče-belc-zelenimi ogerske državne polovice našega cesarstva, jako lepo znamenje, da so se tudi politične razmere med nami in Rusi v najnovejši dobi toliko zboljšale, da sedaj lahko o političnem prijateljstvu med našo in rusko državo govorimo. Večina javnih poslopij nosi kakoršna koli znamenje ali spomin na Avstrijo ali

njenega cesarja, bodisi da obstoji državni orel avstrijski iz samih električnih lučic, bodisi da se žaré začetne črke imen našega in ruskega cesarja, črke „F. J. I. in N. II.“ Sploh je vse mesto z električno razsvetljavo okrašeno.

Ozrimo se nekoliko na veliko postajo, kjer je cesar s svojim spremstvom svoj dvorni vlak zapustil in se namenil, preseliti se v oni ruskega cara. Bila je to postaja varšavska, bogato z avstrijskimi in ruskimi zastavami okrašena. Ko je ondi naš cesar vlak zapustil, pozdravil ga je ruski general-guverner varšavski, knez Imeretinský, ter mu predstavil svojega generalnega adjutanta, na kar je cesar obšel ondi njemu na čast postavljeni častni eskadron 35. ruskega dragonskega polka, ki nosi ime našega cesarja; godba je zasvirala avstrijsko cesarsko pesem. V čakalnici pozdravili so ga ruski generali in drugi dostojanstveniki varšavske posadke in cesar je imel za vsakega posebej prijazno besedo. Za temi predstavljeni so bili našemu cesarju uradniki avstro-ogerskega generalnega konzulata, kakor tudi člani avstro-ogerske na Ruskem živeče kolonije.

Tudi te je cesar vsakega posebej prijazno nagovoril. Konečno se je cesar od vseh skupaj prijazno poslovil in se je vsedel na ruski dvorni vlak. Spremljali so ga: nadvojvoda Oton, minister zunanjih zadev grof Goluchowski, kakor tudi ruski dostojanstveniki. Zopet je zadonela veličastna pesem, ki se pri nas razlaga od mesta do mesta, od vasi do vasi, ki je znana vsakemu in vsem po visocih gorah in globokih dolinah, pesem: „Bog ohrani nam cesarja!“ vlak je zapiskal, kolesa so se zasukala in šlo je dalje v imenu božjem po slovanskem svetu proti največji slovanski prestolnici na celem svetu — proti Petrogradu.

Znamenito je, kako navdušeno pozdravljajo prihod našega cesarja razni ruski listi na rusko-slovanskih tleh. Vseskozi se povdarja, „da je

cesar Franc Josip I. jako redek in nad vse mil in dobrodošel gost, ki izvestno poglavito iz tega namena pride, da se z ruskim carom dogovorita, kako se bo dal mir najgostejše ohraniti v očigled tolišnjim nevarnostim, kakor mu taiste sedaj od vseh strani žugajo na Balkanu. Cesar Franc Josip I. je knez miru, na podlagi miru vlada on svoje državljane in leti počutijo se dobro pod blagodejnim žezlom njegovim. Nič manj kakor njegovim lastnim državljanom bode vsem prebivalcem na korist, ako se Avstrija in Rusija združita ter vzajemno stojita na straži za ohranitev miru.

Kakor ruski, tako pišejo tudi francoski listi o potovanju cesarja Franca Josipa v Petrograd, jako laskavo glede njegove veličastne osebe: „Francija čisla cesarja Franca Josipa, kateri se je v trocarski zvezi vedno jako pomirljivega in miru prijaznega kazal, v popolni meri. Zaradi tega mu mi Francozi tudi popolnoma zaupamo, dobro vemo, da se nam od avstrijskega cesarja nikakor ni bati spletek, ktere bi nas pri Rusih pripravile ob zaupanje. S popolnim zaupanjem in brez vsakega sumničenja spremljamo ga proti hladnemu severju, želeč mu najboljšega uspeha glede ohranjenja miru v Evropi, ki ga prav v tem trenutku tako živo potrebuje.“

Nemški liberalci in Čehi.

Večina, v kateri Slovani odločujejo, vzne- mirja nemške liberalce. Nadejali so se, da skupno postopanje mej Mladočehi in Dipaulijevo stranko ni mogoče. Sedaj je jim bridko, da so se varali, kajti njih stranka v državnem zboru malo pride v poštev. Zato pa liberalni listi na vso moč zabavljajo zoper Mladočeha, češ, da so zatajili vsa svobodnostna načela. Liberalci mislijo, da bi jih za vsako ceno bili morali podpirati Čehi, ali pa vsaj onemogočevati konservativno večino, da bi potem liberalci odločevali v državnem zboru.

LISTEK.

Zadnji grof celjski.

I.

Izza nemirnih dnij.

V slovenskem delu Štajerske, kjer se družijo potok Voglajna z zelenimi valčki tople Savinje, nahaja se na strmi, visoki skali starodavna razvalina Zgornje Celje, podrtina v pravem pomenu besede, ki se približuje svojemu koncu. Ob njenem vznožji se razprostira lično mesto Celje, ki je nastalo že v isti dobi, ko so gospodarili še mogočni Rimljani, posebno tudi po naših krajih. Lepa starost je, na katero je prijazno mesto ob bistri Savinji lahko ponosno; marsikatera, raznovrstna osoda ga je doletela. Bilo je priča, kako je nekako narastel in nastal na sivi skali nad njim grad, v katerem je gospodovala jedna najmočnejših plemskih rodov avstrijskih, in svedočilo je, kako je preminilo vse življenje in bogastvo v bliščečih prostorih gradu, in končno zré, kako preperava in razpada prvotno sicer močno zidovje.

Bilo je oktobra meseca 1453. leta, ko je za rana krdelo odličnih jezdecev mahalo skozi Celje in jo krenilo proti gradu. Na čelu mu je jezdil v svetlem oklepu mož visoke rasti; njegove temne oči so zrlé raz obritega obličja premišljajoče in nekako nemirno v daljavo.

Ko je naznanil gradnik (kastelan) prihod male trume, oživelo je vse v grajskem dvoru. Zbrali so se sluge in nekaj plemičev, prikorakal je ob palici opt sivi grof Miroslav II. (Friderik II.) v spremstvu blede gospe, ki je peljala za roko cvetočo deklico. Zdaj je prispelo krdelce na dvorišče; brzih nog je skočil hlapec k prvemu jezdecu, da mu pomaga s konja. To je bil tužni vitez, Ulrik celjski, ki je stisnil desnico svoji soprogi, katera ga je pričakovala, a drugo roko pa lepo se razvijajoči se deklici, koja je bila z gospo. „Srčno vas pozdravljam, predragi mi“, zaklical je prijazno; „kako se počutim srečnega, da sem zopet v vaši bližini, ko me ni bilo v sredini vaši več mesecev!“ Nato se je globoko priklonil starčku. „Kako lepo se je primerilo“, rekel je temu, da vas najdem tukaj; menil sem vas pozdraviti na Soneku ali Ortenburgu; tako

mi pa ni treba iskati daleč okoli vaše pomoči in vašega sveta.“

„Tukaj se pomudim do večera,“ odgovoril je grof Miroslav; „časa je torej dovolj, da se pogovoriva o tvojih stvareh. Jeli, da se nimate ravno najboljša?“ Pa stariček ni pričakal odgovora temveč se je obrnil nekoliko proti gospi, ter je rekel prijazneje: „Pogovori se najprej s temale! Gospe in hčere bilo je skoraj konec, tako ste koprnili po tebi, moj Ulrik; one imate prvo pravico do tebe.“

Grofičin pogled hvaležnosti je bil plačilo staremu grofu, ki se je takoj ločil z nekim vitezom od družine svojega sina. Ulrik jo je pa krenil s svojo soprogo in z mlado, nežno hčerko proti dvorani, v katerej je migljalo vse polno pisanih lučic od naslikanih okenj po lepih tleh, ki so bili pogrnjeni prostirači. Ko mu je oproda odzvel težka orožja, ki krasijo vsakega viteza, potegnil je obe gospe k sebi, in vsako za jedno roko držeč, vsedel se je z njima na klop. Ta je bila pogrnjena z lepim platnom, pretkanim z zlatimi nitkami, ter je stala blizu bogato okinčane leve (kamina), v kateri so prasketala silna polena.

Čehi so ravnali le v svojo narodno korist, ko so odrekli zvezo z liberalci. Nemško-liberalno bahanje s svobodo je le pesek v oči. Kdaj so se pač bolje Slovani zatirali, kakor pod liberalnimi vladami? Slovansko časopisje ve dosti povedati o liberalni svobodi. Na desetine let so slovanski uredniki prestali v ječah, na tisoče plačali globe in konfiskacije so pod liberalnimi vladami bile vedno na dnevnem redu.

Pri volitvah se je na nezaslišan način sleparilo. Po vsej Avstriji se je volilo blizu tako kot se sedaj v Galiciji. Uradnik, o katerem so le sumili, da je volil protivladnega kandidata, se je prestavil v kak pust oddaljeni kraj. Prepovedovalo se je uradnikom biti v slovanskih društvih in silili so jih podpirati nemške.

Kaj je pa tako svobodnostnega storila sedanja liberalna stranka. Odlikovala se je v zabavljanju proti duhovščini in sklenilo nekaj proti cerkvi naperjenih zakonov. Kjer je res šlo za razširjenje svobode, so gotovo se nemški liberalci ustavljali. Le predobro je znano, kako so se ustavljali v svojem času vpeljavi svobodne kolportáže in odpravi časniškega koleka, ker so se bali da se pomnoži nezavisno časopisje v škodo velikim dunajskim glasilom. Zadnji čas je liberalna stranka v tem oziru nekoliko svoje mnenje premenila. Njeni dotični predlogi so pa bili bolje navidezni in njih namen je bil slepiti volilce pred volitvami. K sreči se je malokdo usel na te liberalne limanice.

Ravno tako je liberalna stranka se vedno upirala razširjenju volilne pravice. Petakarjem je v kmetiski in mestni kuriji dala volilno pravico konservativna stranka. Liberalcem ni bilo prav, da se je dala volilna pravica na tisoče davkoplačevalcem. Tudi poslednja volilna preosnova bi bila boljša, da jo niso ovirali liberalci.

Mladočehom se očita, da so se zvezali z nemškimi konservativci. Ni pa tako dolgo, ko so se liberalci sami bili združili z ravno temi konservativci, da so preprečili Taaffejevo volilno preosnovo, ki je bila osnovana na jako svobodnostnih načelih. Tedaj liberalci niso imeli nobenih svobodnostnih ozirnov. Kako je svobodoljubje liberalne stranke, najbolje dokazuje moravski deželnozborski volilni red. Ta volilni red spada pač že v predpotopno dobo. Volilno pravico v mestih imajo še le tisti, ki 10, v Brnu celo 20 gld. neposrednega davka plačujejo. Le pri takem volilnem redu je mogoča nemška večina v deželnem zboru kronovine, v kateri so tri četrtine prebivalstva slovanske. Vsi predlogi od slovanske strani, so se odklonili.

Poleg tega so pa liberalni Nemci tudi vedno nasprotovali narodni enakopravnosti. Ne le, da so zapirali pot češčini v tako imenovano zaključeno ozemlje na češkem, temveč v Šleziji v čisto slovanskih krajih imajo skoro jedino nemške šole. Ko so Šležani se lotili samo pomoči, so jim Nemci delali vse mogoče ovire. To gotovo niso stvari, katere bi vabile Mladočehe, da se zbratijo z nemškimi liberalci.

Sedaj pa še borba proti jezikovni naredbi na vsej črti. Zares najivni morajo nemški libe-

ralci biti, da so mislili, da bodo Mladočehe podpirali njih politiko. Nemška konservativna stranka tudi semtertja ni podpirala slovanskih teženj, a tako jih pa ni nikdar pobijala, kakor liberalna stranka. Svoboda bode v Avstriji še le prav zavladata, ko liberalci popolnoma zginejo. Nemško-liberalni duh še vedno tlači svobodni razvoj avstrijskih narodnostij.

Čehi so ravnali v korist slovanstva pa tudi v korist svobode, da so pomagali izpodkopati vpliv liberalne nemške stranke. Vsa jeza liberalcev sedaj več ne pomaga. Nemška liberalna stranka ni več odločilna v naši državi. Tu ne pomaga nobeno zabavljanje in vzdihovanje.

Da je nekdanj tako mogočna stranka prišla ob vso veljavo, kriva je sama. Liberalna je bila le po imenu, v resnici je pa vedno najhuje zatirala svoje nasprotnike, dokler je imela moč v rokah. Zato so se pa jeli odvrčati ne le Slovani, temveč tudi nemški volilci. Liberalci zgubili so naposled celo Dunaj, če tudi so vedno gledali, da pospeše razvoj Dunaja na škodo drugim avstrijskim mestom. Skrbeli so le za bogatine in žide, a priprosti narod so pogubljali.

Odločilna stranka v državnem zboru so sedaj Čehi in to je tudi za nas Slovence velicega pomena. Naj se stvari razvijo, kakor bodi, toliko je gotovo, da liberalci nikdar ne pridejo do nekdanje veljave.

Nemštvo na Kranjskem.

Kranjski Nemci na Kranjskem ponosno vzdigujejo glave, ko je pred nekaterimi leti že svet mislil, da so popolnoma zginili. Ko so 1882. leta bili pogoreli pri občinskih volitvah, je o njih političnem življenju bilo malo čuti. Le včasih so se zbrali v njih konstitucionalnem društvu ter sklenili, da se volitve ne udeležijo.

Vlada si je večkrat prizadevala, da bi Nemce spravila zopet v politično življenje. Na to je na višje povelje deloval že deželni predsednik baron Winkler, še bolj pa baron Hein. Oba sta posebno po tem hrepenela nekaj Nemcev spraviti v mestni zastop.

Ljubljanski Nemci so pa bili gluhi za vse vabilne klice od strani vlade, najbrž niso na vladno pomoč dosti zaupali. Dokler so bili Slovenci jedini, bi se tudi tak vrinek bil javalne posrečil. Poslednja leta so pa Nemci v Ljubljani nakrat postali važen činitelj, s katerim se jako resno pošteva.

Domača razcepljenost je Nemcem dala veljavo. Slovenski stranki sedaj druga drugi očitata, katera je povzdignila nemštvo, a če hočeta biti odkritosrčni, morata priznati, da obe. Pri raznih volitvah se je od obeh stranij poganjalo za nemške glasove. Ko je Detela bil postal deželni glavar, so Nemci bili pomagali dr. Papežu v deželni odbor, za kar se jim je ta, in z njim katoliška stranka, večkrat pokazal hvaležnega. Tudi deželni glavar Detela je bil dolgo v jako prijaznih odnosih z Nemci, kar se je večkrat pokazalo v deželnem zboru.

Zadnji čas so pa bili odnošaji mej narodno in nemško stranko boljši. Nemci so pomagali dr. Tavčarju v deželni odbor, ker so se sicer bali, da bode katoliška stranka v deželnem odboru imela večino. To pa Nemcem ne bi bilo všeč. Potem bi njih deželni odbornik ne imel nobene veljave, tako pa odločuje v deželnem odboru. Posledica boljših razmer med Nemci in narodno stranko je bila, da je dr. Schaffer prišel v deželni šolski svet. Iz povedanega je vidno, da sta obe slovenski stranki na Kranjskem po svojih močeh pripomogli, da Nemci na Kranjskem pridejo do večje veljave. Nobena nima pravice drugi očitati nemčurstva in narodnega izdajstva. Vsakej je bila nemška pomoč jako ljuba, če tudi se je je očitno malo sramovala.

Pri zadnji državnozborski volitvi so tudi pristaši obeh kandidatov moledovali za nemške glasove. Čudo torej ni, da so Nemci se začeli na Kranjskem domišljati, da so važen političen činitelj in so sklenili, da se bodo odslej vsacih volitev udeleževali bodi si, da postavijo svoje kandidate, bodi si, da podpirajo kandidate tiste stranke, katera je po njih mnenju po mišljenju bližje nemške liberalne. Zadnje državnozborske volitve so se udeležili zares v velikem številu, če tudi volitve niso odločili, kakor se bahajo.

Da bi zmagali pri občinskih volitvah, za to niso imeli dosti upanja, a vendar so upali, da uspeh ni izključen. V prvem razredu, kjer so postavili dva kandidata, za tri izpraznena mesta, je mnogo nemških volilcev. Če bi le nekoliko Slovencev volilo Nemce, pa bi utegnili zmagati.

V mestnem zastopu bi ta dva Nemca nič ne škodovala. Pač bi pa bil to za Slovence moralčen udarec. Nemški listi bi takoj zopet jeli poštovati kranjsko nemštvo, ako ga poslednja leta niso več. Celje bi ne bilo več najjužnejša nemška postojanka, temveč Ljubljana.

Kranjski Nemci se nimajo pritoževati, da se jim kaka krivica godi. Štajerski Slovenci bi bili zadovoljni, da bi se nam tako godilo. Dvomit pa vendar ne smemo, da bodo prišli Nemci z novimi težnjami.

Obe slovenski stranki ste mislili, da bodele le Nemce izkoriščali, a sedaj pa lahko vidite, da nemška pomoč ne bode zastoj. Mi le želimo, da ju izmodri skušnja in se mej seboj pobotata ter tako naredite konec nemškemu vplivu. Le žal, da je še malo upanja, da se to kmalu zgodi.

„Novi civilno-pravdni red“.

S prvim januarjem 1898 stopi v veljavo novi civilno pravdni red, po katerem se bode zaprejš ravnanje moralo celo postopanje v civilno-pravdnih zadevah pri zbornih ali okrožnih in deželnih sodiščih in pri okrajnih sodiščih. — Z novim civilno-pravdnim redom premeni se bistveno dosedanje postopanje v civilnih zadevah pred sodišči. Na mesto dosedanjega trdapolnega, večkrat dolgo trajajočega in dragega, v večini še vedno pismenega obravnavanja stopi ustno obravnavanje in ustna razprava v veljavo.

„Dolgo te ni bilo, dragi soprog,“ pričela je grofinja; „vsakega meseca sem te pričakovala, in dostikrat sem bila v velikih skrbeh, ko sem dobivala od tebe le redkoma poročila. Ko je pa bila prišla huda ura našemu Hermanu, ki je bil čisto tebi podoben, in ko je nastopil celó trenotek, da se je morala njegova deviška duša ločiti s tega sveta, čutila sem se nesrečnejša od be- račic, ki se zbirajo vsako opoldne pred vrati, da dobivajo kaj za prazne želodčke. Takrat mi je bilo najtežje prenašati tvojo odsotnost, dragi mož; kajti materina žalost je dvojna ako stoji sama brez zaslombe in nekega zavetja očeto-vega pri mrtvaškem odru svojega otroka.“

Grofinja se je razjokala; mladostna Eliza beta je nežno objela mater okoli vratu, in grof Ulrik, ki je vidno težko prikrival svoje ganenje, stopil je tihoma k velikemu obokanemu oknu ter zrl v daljavo.

Toda grofinja Katarina se je že čez nekaj hipov izvila rahloma objetju svoje hčere. Svojo desnico, belo ko sneg, stegnila je proti soprogu, ki jo je prijel z vso gorečnostjo, ter mu je rekla: „Prizanesi mi, Ulrik, da ti kalim že prvo uro

tvoje vrnitve; prizadela si bodem, da bodem pokojna, vesela in bodra, že tvoja pričujočnost bode lajšala in hladila bol spomina. Vesela in srečna sem, da si zopet v najini sredini!“

„Vedel sem,“ odvrne grof, „da me to pot ne bodeš pozdravila z radostnim obrazom kakor drugekrat, kedar sem se vračeval po dolgih potovanjih, marveč uverjen sem bil, da te najdem žalostno in tužno, če mi to svojo jad tudi prikrivaš, — in Bog me varuj, da bi ti to pred- bival in očital, kar je čisto naravno! Ko sem zvedel na Dunaji žalostno vest, da je Bog mo- jega drugega, zadnjega sinčka poklical v večnost, zvijsal sem se celó sam boleti, ki mi jo je pri- zadjala ta izguba, kakor črvic v prahu, kojemu preti nevarnost, da ga potepta kaka neusmiljena noga. Hotel sem jo potegniti z Dunaja, pa nisem se upal niti za nekaj tednov; kajti okoli in okoli so prežali na nas ljuti, potuhnjeni sovražniki, ki niso mirovali nobeno uro, temveč skušali so na vse pretege škodovati moji težko pridobljeni moči in oblasti ter koprneče so želeli, spraviti me ob moj vpliv in mojo veljavo pri kraljev skem mladeniči Ladislavu; moral sem torej po-

trpeti, ako sem hotel ostati na višini slave, ako sem hotel biti kralj, ki je bil po imenu sicer Ladislav. Bila je huda žrtva za sijajnost in svetlost mojega imena, pa vendar — bilo je vse brezvspešno!“

Ko je grof Ulrik zgovoril zadnje besede, vstal je s klopi in je mogočno, viteško korakal po dvorani, da so mu rožljale ostroge na čevljih; njegove oči so žarele ter se iskriale besnosti, in nehote se mu je skrčila roka v — pest. Nekaj časa je grofinja še gledala za njim, potem je pa ogovorila razburjenega, raztogotenega moža, — in ta njen glas je bil mil, mikalen, prikupljiv in je imel v sebi isto moč, s katero moramo pri- dobiti zaupljivost drugega.

„Vedela bi te tolažiti, dragi soprog, torej ne prikrivaj mi, kar ti tako vznemirja srce; deli z menoj svojo tugo in jad, hočem ti poma- gati, prenašati jo. Ali je kraljevo zaupanje omah- ljivo? Tvoj oče mi ni razodel o tem ničesar; samo da se povrneš, zaupal mi je pred par dnevi, ko sem sama videla tvojega vestnika (slá), ki mu je izročil neko pismo.“

Ker se je osobito v pravadah dosedaj in sicer tudi v sumarnem ali skrajšanem postopanju vender le zmiraj pismeno obravnavalo, se ni čuditi, da se mnogokrat sliši ljudi govoriti, da so pri sodnji vse brez njih opravili, da eden ali drugi ni bil nikoli sam zaslišan itd. in da ljudstvo dosedajne pravdno postopanje sploh kot neko skrivnostno in tajno pravdno postopanje imenuje.

Po novem civilno-pravdnem redu pa stopi javnost in ustnost civilno-pravdne obravnave na prvo mesto, iz dosedanje za ljudstvo pravdne teme tihega pisarjenja bo pravda pomaknjena v svetlost ustne obravnave. Novi civilno-pravdni red ne spreminja samo dosedanjega pravnega stališča strank, ampak bistveno tudi stališče sodnikov gledé vodstva pravde.

Namen naše priloge je, da se slovensko ljudstvo seznani z novo postavo v svojem slovenskem jeziku, ker še dosedaj ni izišla niti oficijelna prestava postave na slovenski jezik niti kako privatno delo, kterege naših slovenskih pravnikov. Priloga ta, ktero spisuje in urejuje celjski odvetnik g. dr. Ludovik Filipič, služila bode tudi gospodom slovenskim pravnikom, da se jim olajša praktična poraba novega civilno-pravnega reda za slovensko ljudstvo in slovensko uradovanje. Namen te priloge pa bodi tudi spodbujati slovenske pravnike, da s primerno kritiko in dobrimi nasveti doženejo skupno izborna prestavo civilno-pravnega reda, po katerem se bode lahko ravnati strankam, sodnikom in zastopnikom. V tem namenu in nagibu prosimo slovensko ljudstvo in gospode pravnike našo prilogo smatrati in zategadelj upamo, da najde prijazni sprejem.

Ta „Novi civilno pravdni red“ pa izide tudi v posebni knjigi, zato prosijo se gospodje pravniki, naj bi svoje pomisleke, opombe, nasvete, itd. javili naravnost g. dr. Ludovik Filipiču, odvetniku v Celji.

Celjske novice.

(„Nov civilno-pravdni red“) bode treba poznati ne le juristu, odvetniku in sodniku, temveč prodrati bode moral v narod v vse sloje. Dasi iz de posebna knjiga te postave, ki jo je za Slovence priredil dr. Ludovik Filipič, odvetnik v Celji, uvideli smo vse jedno potrebo na široko seznaniti ljudstvo s tem zakonom in jeli kot posebno prilogo prilagati ga „Domovini“. Zbali se nismo velikih stroškov te priloge in urednik tega zakona g. dr. Ludovik Filipič, odvetnik v Celji, se je blagohotno potrudil oskrbeti to veliko delo, ki naj služi celemu narodu v prid.

(Uradni dnevi c. kr. okr. glavarstva.) V Mozirju, 5. majnika. V Ljubnem, 6. majnika. Na Vranskem, 14. majnika. V Trbovljah, 31. majnika.

(Konec velike nesreče), ki se je dogodila dne 15. junija 1896 na postaji Slov. Bistrica, ko je odtrgalo in zmečkalo štirim vojakom noge, zvršil se je dne 22. t. m. v Celji pred okrožnim sodiščem. Obsojeni so radi zanemarjenja službe

in paznosti postajni ekspedient Aloizij Stöger na 4 mesece ječe; premeni čuvaj Alojzij Kolar in postajni sluga Andrej Gaberc pa na 3 mesece ječe.

(„Katoliško podporno društvo“ v Celji) priredi pod vodstvom šolskih sester dne 2. in 5. maja 1897, ob 4. uri popoldne, v „Narodnem domu“ v Celji igrokaz „Svojeglavka“, veseloigra v štirih dejanjih. — Igre šolskih sester so še v dobrem spominu iz prejšnjih let in mi ne dvomimo, da bodo tudi sedaj prostori v „Narodnem domu“ napolnjeni do cela. Čisti donesek je v podporo z. oraj imenovanega društva, koje vzdržuje šolo šolskih sester.

(Društveno.) „Domovina“ je svoj čas poročala, da ima društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Celji za društvena poročila in dopise prostor na razpolago. Ta ugodnost se je pa dosedaj od strani društva in zasebnih uradnikov zelo malo porabila. Pričakovali smo, da bodo tudi zunanji odvetniški in notarski uradniki to priliko izkoristili, ter se oglasili z dopisi, a zastonj. — Odbor tega društva je pa imel dosedaj zelo težko stališče in ni mogel uspešno delovati, ker ni imel nikakega prostora na razpolago, da bi se mogel prosto gibati. Temu se je sedaj odpomoglo, kajti vrli g. Jurij Strauss je prepustil društvu eno onih sob, ki jih je imela narodna čitalnica v najemu, za zelo nizko najemnino v porabo, za kar se mu tem potom izreče zahvala. — Ta društvena soba je članom na razpolago vsako sredo od polu 2. do polu 3. ure popoldne in vsako soboto od 6. do polu 8. ure zvečer. Ob tem času se sprejemajo novi udje, oglasila za službe in podpore itd. V društvu sobi so na razpolago razna poročila drugih enakih društev, knjižnica in „Domovina“. Vidi se, da se odbor po svoji moči trudi, da društvenikom v vsakem oziru ustreza, vsled tega pa tudi pričakuje podpore od odvetniških in notarskih uradnikov v tem, da vsi brez izjeme pristopijo k društvu. Obžalovati moramo, kar smo že večkrat povdarjali, da se zunanji uradniki še vedno ne morejo odločiti, da pristopijo k društvu — tako n. pr. v Brežicah, Mariboru in Ormožu še vse spi — in to v času, ko se vže navadni dninar in rokočelc organizuje. Naj vendar pogledajo, kako lepo organiziran je učiteljski sloj; ne bi li bilo to tudi mogoče pri odvetniških in notarskih uradnikih? Gotovo, samo delati je treba kakor dela učiteljstvo. — Ali mari ni to nečastno, za odvetniškega in notarskega uradnika, da je zadnji med slojevi, ki se organizujejo? Dolžnost vsakega posameznega je toraj, da pristopi k društvu in še pridobi novih članov, kajti edino v složnem postopanju in skupnem delovanju je društva bodočnost. Vsled skupnega delovanja bode isto lahko doseglo svoj namen in izvrševalo svoj poklic. Na noge toraj!

(V imenik zagovornikov) je c. kr. višje deželno sodišče vpisalo g. dr. Radoslava Pipuša, odvetniškega kandidata v Celji.

(Mestne občinske volitve) vršile so se od dne 26.—28. aprila t. l. Slovenci se teh volitev nismo udeležili in to radi tega ne, ker je voz

mestnega gospodarstva silno zagažen in bi nasprotniki izvajali pri polomu vso krivdo na nas Slovence. Vlada tirja vodovod, ki je tako potreben mestu, kakor slepcu pogled, kajti po vodnjakih v Celji bode več gnojnice kakor vode. Vladni preiskovalec našel je, da ni v nobenem vodnjaku pitne vode. In to naj bo mesto za letovišče? Kanalizacije nimamo in mestni očetje brž ko ne tudi ne mislijo nanjo. Treba bode vlado spomniti, da tudi v tem oziru podrega, ker nalezljivih bolezni kakor škrlatica, difterija, tifus i. d. je kaj vsakdanjega pri nas, če tudi se zakrije javnosti. Cela mestna uprava je nedostatna in pristranska in čuda ni, če se Slovenci ne potegujejo, priti le s par glasi v občinski zastop. Kaj bi pomagal ves napor par delavnih mož, če bi nasprotnik le iz gole mržnje ne imel za nobeno dobro stvar posluha in vse zavrgel, le radi tega, ker bi Slovenec predlagal. Zato bomo čakali Slovenci, naj se pogrezne popolnoma to gospodarstvo. Iskali nas bodo še, ko ne bodo znali naprej in takrat ne bodo več vriskali po svojem lističu o slavni zmagi, o nemškem Celji in o pruskem mišljenju prebivalstva.

(Huda bode predla) Badeniju in njegovi vladi radi češke jezikovne naredbe. Nemški Celjani niso zadovoljni z njo in napovedali so boj na življenje in smrt. Poklicali so nemškomislečih Celjanov — Nemcev tak nimajo — poslanca, ki jim je pri pivu in vinu razlagal, kako so oškodovani Nemci, posebno celjski (?) radi te jezikovne naredbe. Govoril jim je toliko, da se je posušila vsa mokrota po kozarcih in da jih je navdihnil hudi duh, ki jih je napravil tako bojevite, da so se izrekli, da bodo delali najhujšo opozicijo vladi. O ubogi Badeni, zdaj bodeš videl, kaj se pravi, če se žaba napenja, ko gleda vola. Trezni svet pa se smeja nemškemu Celjanom, ko delajo vodo, ker je Savinja prenizka. Bog jim daj pamet!

Spodnje-štajerske novice.

(Duhovniške spremembe) Provizorjem v Cirkovcah imenovan je č. g. Franc Lekše in provizorjem pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju pa č. g. Jakob Cinglak.

(Novo mašo) pel bode 16. maja t. l. v Brežicah minorit o. Tomaž Akv. Novoselc. Brežki rojaki priredili bodo vse jako slovesno za ta izvanredni praznik.

(Letošnji novomašniki) v mariborskem bogoslovju so iz IV. leta č. gg. Eferl Matija, Erker Jožef, Gartner Francišek, Horvat Francišek, Krohne Jožef, Muti Jožef, Panič Jožef, Somrek Jožef, Šorn Anton, Topolnik Janez, Zemljč Matija, Zorko Melhijor, Žekar Jožef; iz III. leta so č. gg.: Ciuha Ferdinand, Jerovšek Anton, Kolarič Anton, Krošelj Francišek, Trop Francišek in Volčič Friderik.

(Imenovanje.) Živinozdravnikom v Rogatci imenoval je deželni odbor v Gradci Fridolin Schmitta in Adolf Fischerja pa živinozdravnikom v Št. Lenartu. Bog zna, znata li slovenski?

Grof je začel korakati počasneje in bolj mirno; kajti Katarinine besede so uplivate tako mogočno nanj, da je postal čisto mehek in — krotek; vendar se je glasilo nekako rezko in ostro od njegovih nemirnih, drobnih usten, ko je rekel: „Moje poročilo je dovolj kratko: spodletelo mi je, vsi mnogo let trajajoči napor in ves trud je bil zastonj, ničeva je bila i vsa previdnost — od 28. dne septembra meseca tudi nisem več deželni poglavar (gubernator) avstrijski. Odstranili so me iz sveta Ladislavovega, in kjer je bila pred kratkim še moja volja veljavna nad vse, gospoduje zdaj drzni novi povzdignenec, Ulrik Einzinger, in mene kot grofa celjskega, ki se me je vse balo in ki bom še nekoč lastnik sedemdeset grajščin, ponižali so tako in me posadili pod — kap! Pa miroval ne bodem, dokler se mi bogato ne nadomesti ta izguba; nisem zadovoljen samo z namestništvom dežele avstrijske, tudi ogersko mora biti moje!“

Grofinja je nameravala spregovoriti, pa vstopil je ravno stari grof Miroslav sključene postave, pritrjujoč grofovimi besedami: „Tako je vrlo, moj Ulrik! Take besede pristojajo Celjanu; ta rodovina ni stvarjena samo za to, da bi se

zadovoljevala jedino z mirom v ožjem krogu, da bi le varovala, kar je pridobila in ustanovila cela vrsta naših razumnih, razboritih prednikov; zlate zvezde v modrem polju našega grba niso brez pomena; one nas svariyo in vzpodbujajo: vrhunec slave in moči bodi naš smoter (cilj)! Ako nam kaj izpodleti, to nas naj ne ustraši, in kdor združi srčnost in hrabrost z razumnostjo, kakor ti, moj sin, doseže gotovo svoj smoter! Seveda ti, ljuba hči“, nadaljeval je stari grof, obrnivši se proti Katarini, „si drugih mislij, ko zreš krvavečim srcem, kako izvršuje Ulrik svoja dela; pa te skrbi se ti poplašajo, ko boš videla Ulrika na cilju njegovih želj“.

Grofinja ne odgovori niti besedice; v njej se je porodil ugovor; le s težka se je premagovala, in upati ni bilo, da bi moža predrugčila v mišljenji. Obnašala se je tako, da ni dajala nobenega povoda daljnemu pretresovanju, pa so jih tudi motile priprave za zajutrek, s katerimi sta se pridno bavila dva slugi.

Vsedli so se okoli mize. Častno mesto je zasedel grof Miroslav, in Ulrik je sedel med gospo ter hčerjo, ki je zrla nekako boječe in plaho očetu v obličje. Možema se je zelo prilagala

izvrstna vinska kapljica, ki je vzrastla pod milim solncem grškim, in nista je mogla prehvaliti. Nato je prijel starček z nezanesljivo, tresočo roko pozlačeno kupo; „trčimo namenom“, rekel je resnobno, „da bi ne bilo tvoje delo brezvzpešno, moj sin!“ Ulrik in gospe so se temu odzvali.

„Pripoveduj pa najprej,“ pričel je zopet starec, „kako je bilo, da si iztrgal Ladislava iz cesarjevih rok; kolikor sem o tem zvedel, je prav malo; Čeh Vitovic, naš vojskovodja ima res dober meč, a slab jezik; od „kvasenja“, nerazumljivega govorjenja tega „starega fanta“ nisem mogel postati posebno prebrisan, in ti si me v svojih pismih tolažil le s tem, da se pogovoriva ustmeno. Torej pripoveduj!“

Ko se je Ulrik na Miroslavov poziv pripravljal na pripovedovanje, naslonil si je stari grof svojo sivo glavo na pozlačeno naslonilo svojega sedeža, ki je bil pogrnjen s krasnimi prostirači, in njegovo oko izza mogočnih obrvij je merilo premišljaje podobe, predstavljajoče junaške čine prednikov, ki so pa ob enem bile tudi v olepšavo zgornjega dela stene bizu stropa.

(G. Martin Jelovšek), bivši živinozdravnik v Braslovčah in zdaj učitelj na kmetijski šoli v Grottenborfu pri Gradci, je imenovan od deželnega odbora potovalnim učiteljem za živinarstvo in mlekarstvo.

(Imenovanje.) Štajerski deželni odbor je v seji od 20. aprila t. l. imenoval enologa gosp. A. Puklavca, doma pri Sv. Bolfenku na Kogu kot asistenta v vinorejskih zadevah, ter mu podelil to službo provizorično s sedežem v Gradci.

(V Škofjivasi pri Celji) umrl je prejšnji teden g. Anton Ferfila, gostilničar in trgovec. Ranjki je bil poprej mnogo let občinski tajnik v Krškem in še poprej trgovec v Gorici. Sodeloval je svoje dni tudi pri „Soči“ in bil sploh probujen rodoljub. Naj počiva v miru!

(V Grižah) jih je zbolelo že veliko vsled vnetja pluć, in nekaj jih je umrlo. Ravno v tem času, spomladi, nevarno je najbolj, ker se prav z lahka prehladimo, dokler se ne privadimo toploti pomladnega solnca. Ker se takim bolnikom navadno „meša“ in nam uhajajo iz postelje, treba jim je to s silo zabraniti. Strogo se je ravnati po zdravnikovem naročilu.

(Iz Kokarij.) V soboto 1. maja t. l. popoldan bode volitev župana za kokarsko občino; za župana bode voljen gotovo nad strankami stoječi mož, koji bode delal v korist Zadrehanom in Savincem, to je v blagor celi občini.

(Konjiško učiteljsko društvo) zboruje v četrtek dne 6. maja t. l. ob 10. uri dopoldne v slovenski šoli v Konjicah. Vspored: 1. Petje (Mohorska pesmarica štev. 59, 61, 65). 2. Zapisnik. 3. Društvene zadeve. 4. „Opomba iz mojih pripravljalnih zvezkov“; podava Br. 5. Iz naše vprašalne skrinjice. 6. Nasveti.

(Okrajni šolski svet šmarski) je v svoji seji dne 22. aprila t. l. imenoval g. Henrika Šumerja, podučiteljem na šmarski šoli; rešil nekaj šolskih računov in sklenil, se okrajnemu zastopu šmarskemu iskreno zahvaliti, ker je kupil vsakej šoli v okraji 1896. letnik „Knjižnice za mladino“.

(Popravek.) V 16. številki „Domovine“ od dne 16. aprila poročalo se je po zmoti, da je imela „Posojilnica na Dolu“ v letu 1896 prometa 50.637,21 gl. Račun za leto 1896 izkaže v resnici 99.471,59 gl. prometa.

(Občinski odbor v Trbovljah) dovolil je tudi letos za nabiranje hroščev ali kebrov 100 gl. O tem sklepu obvestil je župan g. Roš vso p. t. učiteljstvo k marljivemu nabiranju hroščev. Plača se za liter nabranih hroščev 4 krajcarje; vrh tega dobi tisti učenec v vsakem razredu, ki nabere največ hroščev še eno krono „častne nagrade“. Otroci, vstajajte zgodaj in potrudite se za krajcar!

(Sevniško-brežiško učiteljsko društvo) zboruje dne 9. maja t. l. ob 10. uri na Vidmu. Rešile se bodo zaostale točke zadnjega zborovanja, poročalo o predlogu učit. društva za graško okoličje glede učiteljskih internatov (poročev. g. nadučitelj J. Knapič) in razgovarjalo o proslavljeni 25letnici društvenega obstanka. Zborovanje je

posebne važnosti, toraj je pričakovati vsestranske udeležbe.

(V Srebotnem nad Sevnico) vlomili so neznani tatovi v hram Jurja Kolariča p. d. Švajcar ter odnesli veliko suhega mesa, slanine in začimbe. Orožniki pridno poizvedujejo za tatovi.

(Iz Ptuj) prejeli smo naslednjo dopisnico, ki naj kaže, kaj je nemški poduk med slovenskimi otroci na ljudskih šolah. „Ich Pitte ihnehn das ich mecht wisen won das bit Schtelong Nach Pettau ich mecht forht farhn hirz noch Orsste Faertegen nach Ober Restereich ich Pitte das si mechten mi en karten Zuruk schitten und mi kschriben won bit Okhsetiren te ich können tebal to bleiben. To ist Antres Anton Tomaniž beim Schlos Reinhthal. Post Graz. Graz.“ — Sram bi že moralo postati gospode pri deželnem šolskem svetu v Gradci, če že ne zaradi drugega, tak že radi mrcvarenja nemškega jezika, ki je tako sklobuštran prava zmes, katere bi se najhujši divjak sramoval. Gospod deželni odbor nik F. Robič, bi pač kot strokovnjak-učitelj lahko pojasnil to zadevo zastopnikom deželnega šolskega sveta, če nečejo verjeti poročilom natisnjenim po raznih listih.

(Posnemanja vredno.) Radgonski trgovec g. W. Wanous daroval je dijaški kuhinji v Celji 3 gl., dijaški kuhinji v Mariboru in Ptui tudi po 3 gl. in „Podpornemu društvu“ v Gradci 3 gl., za kar se mu izreka topla zahvala.

(Pri Sv. Miklavžu pri Ormoži) ustanovila se je dne 22. aprila t. l. slovenska posojilnica po Raiffeisenovemu sistemu. V odbor so samo zanesljivi posestniki iz sledečih občin voljeni: Brebrovnik, Hermonce, Kog, Sv. Miklavž, Adriance, Jastrabec in Vitan. Narodnjaki vrlo napredujte!

(Velika Nedelja.) V nedeljo 25. t. m. pogorelo je hišno in gospodarsko poslopje posestnika in kolarja Janeza Posavec v Trgovišču. — Z neumornim trudom si je prizadeval postaviti lastno stanovanje in delavnico, ter si priskrbel veliko kolarskega lesa; ali prej ko si je mogel svoj dom popolnoma postaviti in ga tudi — kakor mu je bila želja — si zavarovati proti požaru — zadene ga ta grozna nesreča. Poškodovani je tudi podnačelnik in sploh eden najbolj delavnih udov trgoškega gasilnega društva. Velikonedeljsko in trgoško gasilno društvo sta bili skoro v trenutju na licu mesta in požar takoj zadušili. — Pri tem vzajemnem in hvalevrednem poslu je gospod načelnik velikonedeljskega gasilnega društva, že od mnogih dolgočutečo željo izrekel, naj se obe gasilni društvi zedinijo, kar se je prav radostno na znanje vzelo, in da se ta misel na skorem vresniči v to pomozi Bog!

(Setve in sadje) letos še dokaj lepo kaže, posebno velja to v vseh setvah, kajti žito že v klasje sili po nižinah in toplejših krajih. Sadno drevje že precej ocvetelo, pa vendar ne kaže dosti sadu povsodi. Po nižinah je skoro pretoplo bilo, ko je cvelo nekatero sadje že pred Velikonočjo. Po nekod pravijo, da ne bode veliko sadja vsled tega. Mraz pa ne utegne letos več škodo-

vati sadju, osobito po nižinah ne, ker je že celó ocvetelo. Marelice n. pr. so že debele kakor orehi.

(Mestom in trgom) je priporočil štajerski deželni odbor, da učenjakom radovoljno pripusté svoja stara pisma (arhiv) v pregled.

(Na podkovski šoli v Gradci) je razpisanih več deželnih ustanov po 50 gl. za učenca podkovaštva do 20. maja. t. l.

(Strah štajerskih Nemcev.) Štajerski nemški listi izražajo tudi strah, da vsled jezikovne naredbe ne bodo mogli nemški Štajerci dobivati služeb na Češkem in Moravskem, dočim že sedaj mnogo čeških Nemcev slušbuje na Štajerskem. Strah štajerskih Nemcev je povse neopravičen, kajti razumništva nimajo na izvoz. Vsa njih kultura je le v širokoustenju.

(Jezikovna naredba in Štajerska.) Liberalni in narodni Nemci se poslužujejo vseh mogočih sredstev, da razburijo narod proti jezikovni naredbi. Po Gorenjem Štajerskem mej drugim razširjajo debelo laž, da Slovenci zahtevamo, da se izda za Štajersko naredba, po kateri bi tudi uradniki na Gorenjem Štajerskem morali slovenski znati. Izdala se bode taka naredba, če se za časa proti njej ne oglase. Mi narodnim Nemcem svetujemo, kako najlože preprečijo to nevarnost, če se jo tako resno boje. Slovenski Štajer naj upravno ločijo od nemškega in potem jih gotovo v njih delu dežele ne bode nikdo motil.

(Protesti proti jezikovni naredbi) sklepajo se jako pridno po Štajerskem. Občinski zastopi pa tudi razna društva so že sklenila take proteste. Sklepe nekaterih občinskih zastopov so ustavila okrajna glavarstva, ker take stvari ne spadajo v občinski delokrog. Najzanimivejše je pa, da se neki c. kr. uradniki udeležujejo društvenih zborov, na katerih se tako demonstruje proti vladi. To je pač zopet avstrijska posebnost. Ti nemški uradniki morda mislijo, da se grof Badeni ne obdrži, a utegnejo se motiti, kot so se ob začetku Taaffejeve vlade, o kateri so mislili, da ostane k večjem nekaj mesecev, a potem je ostala 14 let.

Druge slovenske novice.

(Občinska volitev v mestni zastop ljubljanski) vršila se je pretekli dne. Zmagala je v vseh treh razredih narodna stranka. Samo v III. razredu bili ste dve stranki v nasprotju. Nemci so se volitve le po redko udeležili, dasi se je mnogo govorilo, da postavijo svoje kandidate in tudi zmagajo vsled nekega kompromisa z narodno stranko, kar pa seveda je sedaj jasno, da ni res in da le vlada Nemce rije naprej.

(Nezgoda na kolodvoru.) Dne 27. aprila t. l. so porivali na ljubljanskem kolodvoru trije delavci vozove. Pri tem je bil prišel jeden mej pufarje in ga je jako nevarno poškodovalo.

(Na Grško ušel.) Iz Ljubljane je pobegnil zidarski polir Ernest Not, doma iz Italije. V Ljubljani je zapustil rodbino in več dolgog. Iz Aten je pisal naj ljudje ne zapuste njegove žene in

„Ali mi dovolite, da pripovedujem o prejšnjih razmerah radi gosp. da me boste razumeli? Ali ti ne bo to znabiti predolgočasno, ljubi oče?“

„Le pripoveduj,“ odgovori stari grof; „tudi jaz sam sem se vdeleževal marsikaterega podjetja, pa če ima človek že nad sedemdeset let, polnih slavnih del in dogodljajev, ne spominja se že več podrobnostij in prigodkov iz zadnjih let; in tako vsikdar prav rad poslušam, ako mi kdo pripoveduje o činih, ki sem se jih vdeleževal sam.“

Grof Ulrik je poročal v prav dobri, gladki, olikani besedi:

„Po dolgem premisleku je moja teta Elizabeta, vdova mojega prezgodaj umrlega dobrotnika, zaščitnika in prijatelja, kralja Albrehta II., sklenila v avgustu meseci 1440. leta, svojega polletnega sinčka Ladislava, ki se je porodil še-le po očetovej smrti,* izročiti v varstvo novovoljenemu kralju Miroslavu III. — Z varstvom je prevzel kralj tudi pravico in dolžnost, do pol-

noletnosti po smrti očetovi rojenega Ladislava vladati v njegovi dedni deželi.

V ogerskem in češkem kraljestvu, ko ste bili za Albrehta združeni z Avstrijskim, obveljala je končno tudi pravica, ki jo je imel Ladislav do teh dežel, in posebno na Ogorskem stopili smo mi Celjani za to pravico na — borišče.

Ladislav je vzrastel pod vodstvom kralja Miroslava in pod vodstvom nekega Gasparja, moža nizkega stanu, ki je bil pravi zanikarnik in malopridnež, v krepkem in dobrem zdravju. Miroslav ga je strogo vzgajal, in veliko prijetnih in veselih ur ni vžil deček v bližini lakomnega in skoparskega kralja. Pri vsem tem pa se vendar ni raznašala govorica, kako trdo ravnajo z Ladislavom in koliko pomanjkanja trpi, ako ravno so o tem govorili tu pa tam po Avstrijskem že v letu 1440. — Meni je bil ta glas seveda ljub in drag, a vendar sem gojil v svojem srci željo, da bi dobil kraljevskega stričnika v svoje roke. Pa treba je bilo pri vsem tem opreznosti, prebrisanosti in potrpežljivosti. Čim bolj sem spoznaval kot član kraljevega sveta, v katerega so me sprejeli septembra meseca 1443. leta, kako neodločen in bojazljiv je Miroslav,

tembolj sem bil prepričan, da pravi čas zá me še pride in da še ni vse prepozno.

Kako se je pa tudi godilo na Avstrijskem, v dedni deželi Ladislavovi! Od severa so dohajali neprestano češki vojščaki, ki so si napolnjevali svoje prazne, lačne želodce po kmetskih in meščanskih hišah; križem so hódile čete najemnikov, ki so se zadrževali brez vsake škode za zaostalo plačo (mezdo) v deželi; iz Ogorskega so obiskovala to deželo zopet roparska krdeča, ki so služila ogorskemu vitezu Pankraciju od sv. Miklavža; a vrh tega se je bavil ta ali oni z roparstvom pri domačih plemenitaših. Vsa obrt je zaostala, trgovina je bila uničena. Kralj Miroslav je vse to zanemarjal; neznatna sredstva, ki jih je uporabljal, da bi prišel temu v okom, niso dosegla svojega namena, in plemenitniki, duhovščina ter ljudstvo so bili vedno bolj nezadovoljni; to nezadovoljnost so izražali pogostoma tudi v zborovanji in skupščinah avstrijskih deželnih stanov; zahtevali so odločno, da jim dá svojega varovanca Ladislava, ki ga je vzgajal večinoma v Gradci, a to so terjali tudi Ogrji in Čehi. Vendar je Miroslav stanovitno in vztrajno odbijal in odvrčal take zahteve. (Dalje prih.)

* Od tod ime Ladislav Posthumus, t. j. Posmrtnik.

otrok, ker on gotovo jim vse povrne. Pri razpadu turške države dobi gotovo toliko, da poravnava vse svoje dolgovne.

(Zgodnje češnje.) Letos so češnje nenavadno zgodnje. Dne 27. aprila prinesle so se prve vipavske češnje na ljubljanski trg. Tudi drugi pridelki bodo jako zgodnji, ako ne pride kaka ujma.

(Odlikovana desetnika.) Desetnika Ivan Slana in Ivan Zajček ljubljanskega sanitetnega oddelka sta odlikovana za njiju požrtvovalno delovanje ob času legarja v Pulju s srebrnim zaslužnim križcem s krono.

(V Mengšu) pri Kamniku se je osnovala nova posojilnica. Zdaj je že 60 posojilnic na Kranjskem. V zadnjem času se jih je največ osnovalo po „Zvezi kranjskih posojilnic“.

(Novi poštni urad v Radomljah pri Kamniku.) Dne 1. majnika t. l. se odpre v Radomljah pri Kamniku nov poštni urad.

(Zgorel v pijanosti.) Na Velikonočni ponedeljek je v Pečah na Kranjskem kmet Anton Močnik peljal na svoj hlev spat petinpetdesetletnega hlapca Janeza Kosa iz Trojan, ki je idoč mimo njegove hiše se pijan opotekel in se je bilo bati, da obleži na cesti. Pijani hlapec je pa najbrž imel pri sebi v žepu našgano smodko, katero je kadil, kajti po noči je jelo goreti. Omenjenemu kmetu sta zgorela hlev in hiša. Druge hiše so ljudje obvarovali. Močniku je zgorelo tudi šest prašičev, mnogo sena in lesa. Škode ima nad 3000 gld. Truplo Janeza Kosa so pa našli obžgano pod gorečim lesovjem.

(Mestna hranilnica v Kranji) imela je vseh denarnih prejemkov 1896. leta 470.279 gld. 50 kr., vseh izdatkov pa 460.990 gld. 01 kr., torej skupnega denarnega prometa 931.209 gld. 51 kr., za 146.235 gld. 43 kr. več nego v letu 1895. Hranilnih vlog izročilo se je tekom leta 1896. skupna svota 261.329 gld. 98 kr., izplačala pa se je svota 174.956 gld. 67 kr., vloge prese-gajo torej izplačila za 86.373 gld. 31 kr., in če prištejemo k tej svoti v letu 1896. kapitalizovane obresti v znesku 15.870 gld. 99½ kr., in saldo vlog leta 1895. 353.014 gld. 71½ kr., iznaša stanje hranilničnih vlog koncem leta 1896. 455.259 gld. 02 kr., za 102.244 gld. 30½ kr. več nego lansko leto. Vse vloge naložene so na 1767 vložnih knjižic; vsaka vložna knjižica je po tem takem povprečno vredna 257 gld. 64 kr. Na hipotečnih posojilih izplačala je hranilnica tekom leta 1896. 116 prosilcem svoto 84.730 gld. 94 kr. Če se prištejejo hipotečna posojila izza konca leta 1895, s 140.632 gld. 37 kr. ter od skupne svote 225.423 gld. 31 kr., odbije tekom leta 1896. na posojilih vrnjeni skupni znesek 2.842 gld. 23 kr., iznaša stanje hipotečnih posojil koncem leta 1896. 222.581 gld. 08 kr., tedaj 81.948 gld. 43 kr. manj nego polovica vseh vlog. Stanje tekočega računa povišalo se je za 14.515 gld. 41 kr.; kajti saldo leta 1895. iznašal je 124.629 gld. 89 kr., letošnji saldo pa iznaša 139.145 gld. 28 kr., katera svota je naložena pri večjih hranilnih zavodih. Račun efektov iznašal je po stanju 31. decembra 1895. leta 79.552 gld. 50 kr., po stanju 31. decembra 1896 pa 79.820 gld. 35 kr., tedaj za 297 gld. 85 kr. več. Stanje računa zalog se v preteklem letu ni nič izpremenilo in iznaša 2000 gld. Skupna hranilnična aktiva iznašajo 461.188 gld. 67½ kr., skupna pasiva pa 358.520 gld. 05 kr., torej se izkaže pri upravnem imetju čisti dobiček z 2.668 gld. 62½ kr.

(Z Dolenjskega) nam prihaja pritožba, da se ondi ni letos delila nikakoršna državna podpora, niti v denarju niti v živežu. Na Gorenjskem in na Štajerskem so ljudje prejeli nekaj državne podpore. Zakaj se ni še oziralo na Dolenjsko, kjer je bila lani slaba letina in po nekaterih krajih huda toča, tako, da v nekaterih krajih trka veliko pomanjkanje na duri siromaka. Posebno so posestniki čisto opešali. Delavci so letos po vinogradih, ko je bila lepa zima, še kaj zaslužili; kmet pa bode moral čakati in čakati, predno mu novi nasadi obrode.

(Županom občine Bled) je zopet izvoljen dosedanji župan g. J. Peternel.

(Obesil se je v Zagozdu pri Litiji) dne 22. aprila t. l. Matija Martinčič, ki je imel več sitnih tožeb. Tisto jutro je bil še šel k spovedi. Pod

drevesom, na katerega se je obesil je bil pogrnil robec, nanj postavil križ in prižgal dve sveči.

(Požar na pošti.) Velikonočni ponedeljek je bilo začelo goreti na pošti v Kresnicah. Poštni erar nima škode, pač pa hišni gospodar in poštar. Goreti je začelo v dimniku

(Samomor.) Dne 23. aprila t. l. našli so v Kranjski gori nekega Alojzija Blenhuša mrtvega. Zraven njega je ležala njegova puška izstreljena. Sodi se, da se je sam ustrelil.

(Požar.) Dne 21. t. m. je gorelo v Zgornjem Vetrnjem pri Trziču. Pogorela so poslopja trem gospodarjem.

(Pedagogičsko društvo Krško) ima v četrtek, 6. maja t. l. svoj občni zbor v Škocijanu pri Mokronogu.

(Kmetijska podružnica v Krškem) je dobila od kmetijskega ministerstva 500 gld. podpore, da bode revnim vinogradnikom preskrbela po ceni galico in škropilnice.

(Posojilnica in hranilnica v Cerknem.) Vložilo se je v pretečenem letu gld. 58.053,66, vzdignilo pa gld. 31.732,23, povišale so se torej hranilne vloge za gld. 26.321,43. Koncem leta 1896. znašajo hranilne vloge s kapitalizovanimi obresti vred gld. 197.322,42. Posodilo se je: na vknjižbo gld. 20.127,55, na osebni up gld. 9.744,55, na glavne deleže gld. 1.245,—, skupaj gld. 31.117,10, in zopet vrnilo gld. 16.314,87, zvišala so se toraj posojila za gld. 14.802,23, z všteti posojili prejšnjih let gld. 85.292,38, znaša skupno stanje posojil gld. 100.094,61. Naložilo se je med letom pri drugih zavodih gld. 32.500,—, in zopet vzdignilo gld. 16.500,—. Koncem leta 1896. je vsega naloženega denarja gld. 98.680,65, zraven še nevzdignene obresti gld. 3.893,73, skupno stanje koncem leta 1896. znaša gld. 102.574,38. Zadrugnikov pristopilo je tekom leta: 5 z glavnimi deleži, koji so vplačali gld. 780,—, 56 z opravljenimi deleži koji so vplačali gld. 112,—, izstopili so: 2 z glavnimi deleži v znesku gld. 220,—, 12 z opravljenimi deleži v znesku gld. 24,—. Vseh zadrugnikov je zdaj: 80 z glavnimi deleži v znesku gld. 4.900,—, 259 z opravljenimi deleži v znesku gld. 518,—. Skupaj 339 zadrugnikov, koji so vplačali gld. 5.418,—. Rezervni zaklad za zgube je znašal s prišteti obrestmi po 4½% koncem leta 1896. gld. 2.248,82. Čisti dobiček za leto 1896. gld. 2.464,32.

(Redka rodbinska slavnost) V znani hiši Mankočevi v Trstu slavili so te dni 85letnico načelnika te rodbine, 50letnico, odkar obstoji trdka Mankočeva v Trstu in 25letnico poroke Mankočeve hčere Karoline

(Goriški nadškof dr. Zorn) je nevarno zbolel na živcih. Povod tej bolezni je baje ta, da je namestnik vitez Rinaldini bil pri njem in ga silno pestil, da premesti dva Italijanom nepopolna slovenska duhovnika. Nadškof se je branil. Namestnikovo postopanje je nadškofa tako razburilo, da je na živcih obolel.

(Trgovec z manufakturnim blagom), ki bi se hotel naseliti v Gorici, bi jako dobro izhajal, ker hočejo Slovenci obrniti hrbet sedanjim manufakturnim trgovcem, ki se vsi kažejo velike nasprotnike Slovencev.

(Olikan županov sin.) Ko je bil nabor v Gorici, je nekaj slovenskih vojaških novincev klicalo „živio“. Ko so šli mimo županove hiše, so začeli na vojaške novince z oken leteti palice, stolčki in druge reči. Po Gorici se govori, da je vse to uprizoril nadobudni županov sin, hud italijanski zagrizenec.

(Laški kulturonošci v Kopru) so te dni napali profesorja Albija, ko se je vračal od večerje. Branila sta profesorja, neki italijanski profesor in neki odvetnik, a zaman.

(Streljanje s samokresi.) Po nekaterih krajih v Istri se je ugneznila grda navada, da ob večjih praznikih streljajo s samokresi. Pri Sv. Marku nižje Pulja si je jeden deček pri tem streljanju odstrelil palec, drugi je ranil svojega tovariša v trebuh, tretji je užgal neko hišo. Streljajo največ še nedorasli fantalini.

(Veliki koncert „Slov. pevskega društva na Dunaji“) dne 7. maja 1897. v dvorani: „Grosser Musikvereinssaal“ pod vodstvom g. M. Hubada. Orkester: Eduard Strauss, c. kr. dvorni dirigent. Vspored: I. del: 1. Ladislav Želenski: V Tatrach, karakteristična ouvertura za orkester

op. 27. 2. Srbske narodne, za mešan zbor harmoniziral Stjevan Mokranjac. 3. Pesmi, poje c. kr. dvorni pevec g. Willy Heš. 4. Dr. Anton Dvořak: a) Prsten b) Utěk, duett za sopran in alt z glasovirjem. 5. a) „Rožmarin“, b) „Sem slovenska deklica“, slovenski narodni, c) Stanislav Moninszko: „Sloneczko“, za mešan zbor harmoniziral M. Hubad, d) Dr. J. Brahms: „Zrtena mladost“, mešan zbor. 6. Dr. Anton Dvořak: a) Slovanski plesi op. 46 Nr. I, op. 72 Nr. X, b) Legende op. 59 Nr. III in Nr. IV. II. del: Dr. Anton Dvořak: „Stabat mater“ za solo, zbor in orkester op. 58. Iz prijaznosti sodelujejo: gospdč. Edith Walker, c. kr. dvorna operna pevka (alt); gospdč. Anette Novák (sopran); g. Willy Heš, c. kr. dvorni operni pevec (bas) in g. Franc Pácal, član c. kr. dvorne opere. Vstopnice za 3 gld., 1 gld. 50 in 80 kr. dobe se pri g. L. Bouchalu, I. Tiefer-Graben 11 in od 4. maja naprej pri Guttmanu I. Opernhaus, in na koncertni večer v dvorani „Grosser Musikvereinssaal“.

Druge avstrijske novice.

(Državni zbor) pričel je dne 28. t. m. zopet svoje delovanje. Posvetovanja niso zanimiva in delo zbornice sploh še ne v pravem teku. Čuti pa se v vsi zbornici, da visi nekaj posebnega v zraku in govori se, da odstopi ministerstvo in da prevzame začasno uradniško ministerstvo pod vodstvom Kielmannsegg Baquechem vladne posle.

(Nemški cesar na Dunaji.) Minuli teden je bil prišel na Dunaj nemški cesar in je bil jako slovesno vsprejet. Njem na čast je bil velik ogled vojske, pri katerem je bilo 46 batalijonov in 23 in pol eskadrona in 96 topov. Prihod nemškega cesarja na Dunaj je gotovo velicega političnega pomena. Gotovo se je pri tem razgovarjalo o razmerah na Turškem. Ta pohod je tem večjega pomena, ker je avstrijski cesar potem takoj odpotoval v Peterburg. Sodi se, da se snuje nova zveza mej Rusijo, Avstrijo in Nemčijo, ki bode zamenila sedanjo zvezo mej Avstrijo, Nemčijo in Italijo. Poslednja že precej dolgo tira neko svojo politiko, pospešuje angleške namere na vzhodu, in zato ne more dolgo ostati v zvezi z Avstrijo in Nemčijo.

(Jezikovna naredba.) V torek se je razglasila jezikovna naredba za Moravsko. Njeno razglasenje se je nekaj odlašalo. Kar je pri Čehih že vzbujalo nezaupanje proti vladi. Vsebina in besedilo naredbe je popolnoma jednako z naredbo, ki se je izdala za Češko, samo beseda „kraljevina Češka“ se je povsod zamenila z „grofijo Moravsko“. Nemški liberalci se silo jeze zaradi te naredbe. Jezi jih tudi to, da se od Češke ne razlikuje, ker je s tem nekako priznana celokupnost Moravske in Češke. Po mnenju liberalnih glasil bi se tudi zaradi tega morala moravska naredba ločiti od češke, ker so razmere na Moravskem drugačne. Seveda, sedaj bodo Nemci zopet sklepali ugovore. Pomagalo jim seveda to ne bode nič in s časom se bodo pa z razmerami sprijaznili in Nemci, ki bodo hoteli vstopiti v državne službe na Češkem, se bodo češki učili.

(Nemško-narodnega shoda) v Draždanah ne bode. Ker je saksonska vlada bila preprečila shod v kopalšču Elster, so Schönerer in tovariši spoznali, da Saksonska ni pravi kraj za take demonstracije. Zato se hočejo zadovoljiti s shodom v Liberci dne 2. maja. Pozneje se govori o nekem shodu vseh avstrijskih Nemcev v Lincu, kateri se pa najbrž ne sklene. Narodni Nemci se boje blamaže. Nemško prebivalstvo ni toli razburjeno, kot bi narodni Nemci radi in shod bi utegnil biti slabo obiskan. Resolucije, ki se sklepajo, ničesa ne dokazujejo. Vse to je plod umetne agitacije. Za resolucije že glasuje ta ali oni, če tudi mu ni na vsej stvari dosti ležeče.

(Novo madjarsko nasilje.) Kakor znano nabirajo ogerski Slovaki že več let denar, da zasnujejo slovaški gimnazij v Turčanskem sv. Martinu. V isti namen so si zasnovali posebno društvo, ki bi imelo skrbeti za vzdrževanje šole ter so predložili pravila istega madjarski vladi v potrjenje. Ogersko ministerstvo za notranje stvari pa je kljub jasni določbi § 26. ogerskega narodnostnega zakona, ki dovoljuje slehernemu

narodu, da si sme snovati ljudskih, srednjih in visokih šol in ustanavljati društva v ta namen; ministerstvo pa je — odreklo (!) tem pravilom svoje potrjenje in sicer z motivacijo, da je za višjo omiko slovaških državljanov že preskrbljeno v državnih učnih zavodih, Slovaki pa da nimajo slovaških učnih knjig in da morajo vsled tega rabiti knjige v češkem jeziku!!

Ogled po širnem svetu.

(Napad na italijanskega kralja) zvršil se je pretekli petek. Neki Acciari hotel je z bodalom zabosti kralja, pa se mu ni posrečilo. Kralj ostal je hladnokrvn in se vozil naprej svojim potom. Napadalca so prijeli, a je baje zmešan.

(Predsednik Faure obišče Peterburg.) Iz Pariza javljajo, da je določeno za stalno, da predsednik republike, Faure, junija meseca odpotuje v Peterburg.

(Turčija in Bolgarija.) Bolgarska vlada je zahtevala od turške vlade, da dovoli imenovati pet bolgarskih škofov za Makedonijo. S tem se zopet iztrga mnogo slovanskih Makedoncev grški cerkvi in vplivu. Z osnovo bolgarskih škofij osnujejo se tudi nove bolgarske šole v Makedoniji. V Turčiji so šole tesno zvezane s cerkvijo. Grška cerkev je pa vzdrževala tudi za bolgarske vernike le grške šole. Bolgari so že večkrat zahtevali svoje škofo, a dosedaj se jim je to vselej odreklo. Grki so znali pri turški vladi stvar prepričati. Sedaj, ko so Grki v vojni s Turki, mislijo Bolgari, da dosežejo, kar žele. Ko bi Turčija bolgarske zahteve odbila, bi Bolgari najbrž začeli boj proti Turčiji. Bolgarsko prebivalstvo že tako sili, da naj vlada začne vojno. Turška vlada je zahtevala od Bolgarije, naj odpokliče svojega diplomatičnega poverjenca iz Aten, kar ta ni hotela storiti. Bolgari si od Turkov ne dajo več zapovedovati, če tudi so pod njih vrhovno oblastjo.

(Vstaja v Albaniji.) Turčiji je jako nepovoljno, da so se jeli puntati albanski vojaki, posebno kar jih je pravoslavne vere. Ker se ob enem približuje Grška vojska, beže že mohamedanci iz Janine.

(Čete na Kreti.) Velevlasti niso odpoklicale svojih čet s Krete in tudi blokade še dalje obstoje, če tudi ne več tako strogo. Evropske čete se omejujejo pred vsem na to, da varujejo mahomedance pred razjarjenimi kristijani.

(Grška in velevlasti.) Velevlasti bi že rade posredovale mej Turčijo in Grško, ko bi le Grki hoteli nekoliko prijenjati. Grška pa neki hoče rajši se pogajati sama s Turčijo, nego bi prosila velevlasti za posredovanje. Tudi v Carigradu bi se rajši naravnost z Grško dogovarjali, nego po posredovanju velevlasti, ker vedo, vse velevlasti zasledujejo le lastne koristi.

(Grki v Ameriki.) Grki, naseljeni v državi San Francisco, pripravljajo se na odhod v domovino. 250 krepkih mož hoče na bojno polje bratom na pomoč. Toda bati se je, da bode — že prepozno, ko dospé Grki iz Amerike v Evropo.

Grško-turška vojska

bode kmalo končana. Preštevilna turška vojska, ki presega 4krat grško, vrgla je skoro povsod Grke nazaj. Grki borili so se kakor levi, vendar nazadnje morali so se umakniti. Turki zasedli so Larisso in Týrnafos ter Grke podili do Farzala, koder so se slednji utaborili. Vsa tu zbrana grška moč se računi na 40.000 mož. Tudi pri Mati umaknili so se Grki in to brez velicega boja. Turki zasedli so vso Tesalijo. Tu baje je stalo do 100.000 mož v nasprotju. Grki bili so slabo poučeni in trdi se, da je vodstvo grške vojske napravilo veliko hibo, se tako umakniti. Poveljstvo grške vojske menda ni bilo v pravih rokah. Radi tega je silna razburjenost v Atenah. Ljudstvo se zbira na ulicah in razgraja ter upije živela republika. Ministerski svet grški posvetoval se je dne 26. t. m. celo noč. Kraljevič Konstantin je odpoklican in mesto njega general Mavromichalis imenovan za vrhovnega poveljnika grške vojske. Tudi Triaklo so zgubili Grki. Turki dobili so tudi novega vrhovnega poveljnika in to Osman-pašo. Osman-paša znan je od obleganja Plevne, koder se je zelo uspešno branil Rusom. Turki stavijo vse zaupanje v tega

vojskovodja. — Grška še ni zgubila popolnoma upanja na zmago. Vendar vse kaže, da so to le lepe sanje in da Grška sama nič ne opravi proti gnili a vendar še mogočni Turčiji. Grki so bili zapeljani in to jih bo stalo mnogo. — Čudno je le, da velevlasti tako mirno gledajo, kako Turki pobijajo kristjane. Nekatera poročila so strašna grozodejstev mohamedancev proti premaganim kristjanom. Če tudi samoljubje veledržav za sedaj še ohrani gnilo Turčijo, mora priti v kratkem čas, da se ta srednjeveški tiran požene iz Evrope in oddado zopet nazaj kulturi najlepše pokrajine v Evropi.

Dopisi.

V Grižah izkopavajo na več mestih premog; imamo pa tudi tovarno, kjer izdelujejo porcelansko posodo itd. Jasno je torej, da je tukaj precej delavcev, ki si služijo borni kruhek „v potu svojega obraza“, a posestnikom takih tovarn kopiči se pogostoma premoženje, da sami ne vejo — kako! Ali ni torej največji greh — bodi si, da si ga tolmačimo ali z verskega ali z obče človeškega stališča, ako ubogemu delavcu ne izplačuješ niti o pravem času krvavo zasluženih krajcarjev, da ubogi trpin in njegovi dostikrat stradajo in prestradajo več dni zaporedoma.

Dobro vem, da naš slovenski delavec ne rabi sile, ako ni primoran in če se mu ne godi že prevelika krivica. — Koncem velikega tedna postavili so se delavci neke naše tovarne nekoliko „po robu“ iz prej navedenih vzrokov. Da me pa nikdo napačno ne razume, moram še omeniti, da niso razbijali, pobijali itd., saj dobro vejo, da je na „gospodovi“ strani še postava z vsemi biriči, orožniki i. dr. — Velika nedelja, dan veselja, pa prazna miza, — je pač malo čudno! Siromak, kupil bi rad to in ono, pa dolga ima v prodajalni že toliko, da mu previdni trgovec že ne zaupa več; a ko pride domu prazen, zaženejo se vánj lačni otroci upadlih, blelih obrazov — v nadi, da jim oče prinese kaj za lačni želodček — in uboga žena leži mu znabiti na — smrtni postelji. Dá, dragi bralec, to je istina, in če si kaj marljiv, pazljiv opazovalec ljudskih razmer, prepričaj se o tem sam.

Zadnjič rekel mi je neki nesrečnež: „Tri mesece je že minulo, pa še do danes nisem dobil plače — in v par dneh je velika noč!“ — — — To mi je dalo povod, da sem napisal te vrstice, za koje sem odgovoren, če treba, jaz sam!

Ako ugaja cenjeni „Domovini“ slična snov iz resničnega, žalostnega življenja „naših bližnjih“, pošljem Vam, č. g. urednik o priliki več.

Iz Mute. Pri volitvi volilnih mož tega trga za peto kurijo se je fužinar Otto Erber neprijetno in nepričakovano prepričati moral, da mu njegovi podložni delavci, kakor množina prebivalcev na Muti nikakor istega ugleda in iste podločnosti ne skazujejo, kakor si je on dosedaj domišljeval. Pred volitvijo je volilcem prigovarjal, naj svojima dvema mojstroma glasove za Airst majerja dajo, na kar so mu mnogi zavrili: „Mi volimo, kogar hočemo!“ In le z veliko silo in z ostrimi pogledi Erberjevimi sta njegova dva vlivarja eden 63 in drugi 52 glasov dobila, dočim sta tudi dva socialdemokratska volilna moža na veliko začudenje Erberjevo kot nasprotnika eden 46 in drugi 20 glasov prejela, dasitudi ta dva volitve še enkrat udeležila in najmanje agitirala nista. Takšnega nasprotja se na Muti pač nihče, najmanj pa mogočni Erber ni nadejal. Ta mož pa, ki si je še-le na Muti bogastvo pridobil, mora tudi vedeti, da mu njegovi nekdanji delavci, kakor vsi, ki so z njim kaj tržili, niso posebno naklonjeni. V njegovem prehodu na Muto in razmerju s šefom in prednikom, gosp. Streckerjem, preidemo.

Konečno nekaj šaljivega. Četudi se na Muti nihče za župansko čast in načelnštvo šolskega sveta ne zmeni, in vsaki ti častni mesti gladilcu rus iz srca rad privošči, se rečeni vendar za iste toliko boji, da, kakor hitro se ena teh volitev bliža, se že vé, da bo Erber kako slovesnost priredil ali pa se poprej začne šolskim otrokom slaba juha deliti, da bi se na ta način prebivalcem prikupil ter tem gotoveje mnogo za-

željeni laborov venec dosegel in srečno odnesel. Sam Bog mu požegnaj. Na to odlikovanje je rudečehradec bolj prevzet in ošaben kakor najbolj priprost deželan. Med drugimi je še zadnja županska volitev prav dobro v spominu, ko je neki šaljivec na Spodnji Muti vest razglasil: da se bo na Zgornji Muti župan volil, ter da bo Erber odstavljen. Tedaj je morala cela njegova garda iz spodnje na gornjo Muto k volitvi korakati. Pa glej ga no, Zgornji mučani se še za volitev skoro brigali niso, in tako je začela Erberju srčna žila mirneje biti, ker bil je zopet občinskim predstojnikom izvoljen. Oh, to ti je bilo veselje, mrzle potne srage so zginole. A vse drugače je bilo pred štirimi leti, ko po preteku časa ni bil več načelnikom okrajnega zastopa izvoljen, ter je pozneje vsled tega tudi kot ud od okrajnega šolskega sveta bil izpuščen. O Bog, to je bil neizrečeno hud udarec!

Vse prizadevanje s prirejevanjem javnih veselic zgubljeno nazaj pridobiti, ostalo je brezuspešno, kajti ljudje imajo spomin.

Iz Dunaja. Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji so poslali v zadnjem času sledeči p. n. gospodje darila: Iz Bovca Al. Sorč, c. kr. poštar 2 gld.; iz Celja dr. J. Sernec, odv. itd. 5 gld.; dr. J. Hrašovec, odv. 2 gld.; dr. J. Vrečko odv. 2 gld.; Ant. Rančigaj, vik. 1 gld.; iz Celovca B. C. Rosbacher 1 gld. 50 kr.; Jos. Rozman m. kapl. 2 gld.; iz Cerknega J. N. Murovec, dek. 2 gld.; iz Čadrama J. Bezenšek, kn. šk. d. sv. in župn. 2 gld.; iz Črnomlja A. Kupljen, c. kr. not. 3 gld.; iz Doberdoba A. Bratina, vik. 1 gld. 10 kr.; iz Dunaja exelencia baron Schwegel 5 gld.; dr. J. Lenoch, dv. in s. odv. 2 gld.; dr. Ploj, c. kr. tajnik v fin. min. 5 gld.; dr. Al. Homan, dv. in sod. odv. 6 gld.; dr. Fr. Sedej, c. in kr. dv. kapl. ravn. v Avg. 5 gld.; J. Urbanija, c. kr. poš. blag. 3 gld.; V. Schramek, c. kr. nadinžener drž. žel. 3 gld.; Fr. Pečnik, lek. 3 gld.; iz Gorice dr. Jos. Pavlica, spirit 2 gld.; dr. Nik. Tonkli, odv. 5 gld.; dr. Henr. Tuma, deželni poslanec, c. kr. prist. 5 gld.; dr. And. Vojska, c. kr. sod. nadsv. 1 gld.; grof Oskar Christalnigg 3 gld.; iz Gornjega Grada Ant. Svetina, c. kr. not. 2 gld.; iz Gomilkega J. Zötter, naduč. 1 gld.; iz Griž pri Celji J. Janežič 5 gld.; iz Idrije V. Kolšek, c. kr. not. 2 gld.; K. Svoboda, c. kr. ing. 2 gld.; iz Jezera A. Kesnar, župn. 3 gld.; iz Kamnika J. Draschler, c. kr. okr. tajn. 2 gld.; Fran Fischer, hôtelier 2 gld.; J. Stelc, pos. 1 gld.; iz Komna (Prim.) Fr. Kroupa, župn. vodja 1 gld.; iz Libušnje pri Kobaridu Jan. Leben, kur. 2 gld.; iz Konjic gospica Milka Pirnat, učit. 2 gld.; Jern. Voh, dek. nadžupnik kn. šk. sv. 2 gld.; iz Kranja dr. V. Stempihar, odv. 5 gld.; R. Florijan, knjgtrž. 2 gld.; dr. Janko Babnik, c. kr. dež. sod. prist. 5 gld.; iz Krastij pri Kranju Jos. Kerčon, župn. 1 gld.; Ig. Zupanc 1 gld.; iz Lang-Enzersdorfa Al. Karba 3 gld.; iz Lembacha Fr. Robič, drž. posl. 5 gld.; v Laškem je nabral bl. g. dr. Jos. Kolšek, odvetnik 14 gld. 50 kr., koje so darovali gg. dr. J. Kolšek, odv. 3 gld., And. Elsbacher, trg. 3 gld., Fr. Jerše, c. kr. davkar 1 gld., R. Kuketz, pivovar 1 gld., J. Merzel, dež. ur. 1 gld., dr. V. Pfefferer, c. kr. okr. sodn. 1 gld., L. Skuhersky, kapl. 1 gld., Arno Bogataj, vik. 1 gld., Kottnauer 1 gld., J. Krener, župn. v pok. 1 gld., J. Drobnič, trg. 1 gld.; iz Litije J. Jenko, nač. post. 2 gld.; gospa Amalija Jenko 1 gld.; iz Ljubljane J. Murnik, c. kr. sv. 5 gld.; J. Martinak, c. kr. dež. sod. svt. 5 gld.; Drag. Žagar, dež. blag. 5 gld.; Avg. Skaberne 5 gld.; Rajmund Perušek, c. kr. gimn. prof. 2 gld.; Jos. Holeček, žel. ur. 2 gld.; iz Ljutomera Iv. Skuhala, dek. 2 gld.; iz Luč Mirko Repolusk, kapl. 1 gld.; iz Marenberga Mart. Kočbek 3 gld.; iz Maribora B. Jentl 1 gld.; dr. Ferd. Dominkuš, odv. 2 gld.; V. König, lek. 2 gld.; iz Novegamesta dr. Iv. Schegula, žup. odv. 2 gld.; iz Negove Al. Šijanec, župn. 1 gld.; iz Rakeka gospa Matilda Sebenikar 5 gld.; Vinc. Vetrih, nadof. juž. žel. v Bolcanu 1 gld.; iz Rečice Štef. Pivec, kapl. 1 gld.; iz Rajchenburga dar 5 gld.; iz Soteske Ivan Plevanec, župn. 3 gld.; iz Svetinj Iv. Bohanec, župn. 1 gld.; iz Šmartnega pri Slov. Bist. Martin Brezovšek, župn. 2 gld.; iz Vitanj Jos. Žičkar, župn. drž. posl. 2 gld.; iz Velikovca dr. Jurij Kulterer, odv. 1 gld. iz Žabnic S. Incko, dek. 2 gld. Dalje

so poslali gg. Tomo Čerin, prof. bog. 3 gld.; Jos. Kušar, drž. pošl. 5 gld.; Fran Boncel, župn. vodja v Drazgošah 1 gld. 50 kr. Iskrena zahvala za vsaki dar, posebej pa še g. dr. Jos. Kolšek, ki je darove nabiral. Bog plati! — Daljne darove sprejema društveni blagajnik vlč. gospod Fran Jančar. mosign. papežev komornik, župnik n. vit. reda na Dunaji I Singerstrasse št. 7.

Narodno-gospodarske novice.

Pitanje govedi.

S pitanjem govedi v večjem obsegu se le ondu izplačuje, kjer je na razpolago dosti otrobov, preš, pivskih tropin, sladkih kalov itd., ali kjer se take krme dobi v bližini po nizki ceni, kjer se lahko prideluje mnogo korenja. Nadalje je pa treba, da se dobi nepitana živina po ceni in pitana lahko in drago proda. Blizu malih mest, kjer se išče meso po ceni, se najbolje izplačuje debeliti krave, blizu večjih mest se pa pitani voli bolje izplačajo. Pri izbiranju govedi za debelenje moramo gledati, da si izberemo živinče, o katerem je pričakovati, da se bode hitro debelilo, da se torej dobro izplača krma, ki jej jo dajemo. Živina ne sme biti preveč shujšana, ne sme biti prestara in mora biti primernege telesa. Za debelenje so najboljše goveda sedmih ali osmih let, morajo biti zdrave, tenkih kostij, globokih in širokih prsij, okroglega, sodu podobnega života, ne visečega trebuha, širokih, polnih ledij in prostornih lakotnic, polnih stegenj, širocega križa, ravnega in širocega hrbta, lahko grbljive in čvrste kože.

Sprva se mora pri debelenju živini dajati blizu jednaka krma, kakor pop ej in se mora le polagoma boljšati, ker sicer živina težko prebavlja. Še le, ko se začne delati tolšča, naj se začne dajati živini popolno krmo za debelenje.

Ko začenja proti koncu debelenja zgubljati živina slast do jedij, naj se daje živini manj suhih stvari in se gleda zlasti na lahko prebavljivo krmo, za kar je posebno dobro na debelo zmleto žito.

Za debelenje vola, ki tehta 500 kilo se priporoča sprva na dan 3 kilo pese, 4 kilo zrezane ovsene slame, 4 kilo detelje, 1½ kilo rženih otrobij, ½ kilo na debelo zdrobljene koruze, 2 kilo preš in 80 gramov soli. Pri glavnem debelenju ss daje 5 kilo pese, 1 kilo preš, ½ kilo zmlete koruze in 10 gramov soli več. Proti koncu debelenja dajaj volu samo 30 kilo pese, 15 kilo zrezane ovsene slame, 4 kilo detelje, 1 kilo rženih otrobij, 2 kilo preš, 2½ kilo na debelo zmlete koruze in 70 gramov soli.

Seveda te številke niso nespremenljive, treba se je ravnati po kakovosti živine in tudi po tem, kakšno krmo ima živinar pri rokah. Umni živinorejec bode premene po svojem predarku uredil.

Živino je treba debeliti 4 do 5 mesecev, če je bila zelo suha, 2 do 3 mesece, če je bila precej rejena. Iz tega sledi, če kupujemo živino za debelenje, da presuho ne kupimo, ker bi nas debelenje mnogo dražje stalo, nego bi govedno ceneje kupili.

(Krompir gracia (gratia), katerega je poljski kmetovalec Dolhovski pridelal iz semena, ima srednje visoko, bujno zeljišče, podolgaste ali okrogle gomole, rudečo, raskavo kožo, belorumeno meso in je posebno dober za kmetijske namene. Ker ima mnogo stroba v sebi, je jako tečen in ga tudi tovarne rade kupujejo. To krompir nerad gnije in dobro rodi. Pri jednem stebli je včasih po trideset do štirideset gomolov. Kdor želi to vrsto krompirja, ga dobi na kmetijskem poskuševališči v Veski pri Pardubicah 5 kilo za 1 gld. 25 kr.

(Ameriški jesen) je jako razširjen po Nemčiji. Les tega jesena se jako drago plačuje. Pomladi ameriški jesen pozneje poganja, jeseni mu preje odpade listje, zatorej mu ne škoduje mraz. Povodnji mu celo po letu ne škodujejo.

(Prevrenje vina.) Če je vino neokusno, plesnivo, premalo močno ali slabo izčiščeno, ga je večkrat treba prevreti. Pridene se na vsacih 100 litrov kaka 2 kilograma sladkorja, ki se po prej raztopi v malem delu vina. Vino se na to stoči na sveže vinske tropine, in ko začne vreti,

se s tropin odtoči. Če ni tropin, se vinu pridene belih vinskih drožij, 1 liter na 100 litrov.

Razne stvari.

(Velik štrajk) je nastal v Trutnovu na Češkem. Delo je ustavilo 4400 delavcev. Ker so se primerjale demonstracije, poslala je vlada bataljon vojakov na lice mesta. Delavci so vojake in orožnike pozdravili s kamni. Razburjenost je mej delavci jako velika, tako, da se je bati resnih izpredov.

(Štiriindvajset dni brez hrane) Neki krošnjar v Parizu se je naveličal življenja in sklenil, umreti gladi. Zaprl se je v svojo podstrešno sobico in čakal smrti. Prestradal je celih 24 dni, a dasi ni ničesar zavžil in ležal pri polni zavesti na svoji postelji, le ni umrl. Ko so ga ljudje našli, je bil shujšan do kosti in popolnoma onemogel, a vender se je zdravnikom posrečilo rešiti 64letnemu starcu življenje.

(Rusko šolstvo) V Rusiji je 177 moških gimnazijev, 58 progimnazijev, 104 realke, 55 pravoslavnihih semenišč, 185 duhovniških šol, 163 ženskih gimnazijev, 61 škofovskih dekliških šol, 60 zavodov carevne Marije. 34 vojaških šol. V 555 posvetnih zavodih je bilo leta 1893 in 1854. 87.411 dečkov in 62.974 deklic. Na 405.000 ljudij in na 53.000 kvadratnih vrst pride jedna deška srednja šola, 1 dekliška srednja šola pa na 640.000 ljudij in na 88 kvadratnih vrst. Od leta 1880. množe se realke, zato je pa na gimnazijih vedno manj dijakov. Množe se tudi dijanke. Gimnazije pohajajo večidel sinovi uradnikov in grajščakov; sinovi kmetov in rokodelcev pa hodijo večinoma v realko.

(Mejnarodna vojska na Kreti.) O življenju vojakov raznih evropskih vlastij na Kreti piše "Armeebblatt": Majsobni odnošaji vojniki raznih evropskih držav so uprav izvrstni. Glavni pred med jim je razpravljanje o vrlosti, kretanju, o žilavosti in čudoviti hladnokrvnosti turških vojakov. Ti vojaki so jako slabo oblečeni, mnogi so celo brez obuvala; po več mesecev že niso dobili plače, pa so vender dobre volje poleg slabe hrane. Nekateri stoje po 10 ur na straži, ne da bi go drnjali, in naši se jim ne morejo načuditi. — Plača v raznih vojskah je tudi važen predmet razpravam ondotnih vojniki. V prvi vrsti treba priznati vzorno oskrbo Angležev v vsakem oziru, posebno v zdravstvenem. Angleži se hranijo s svežim, kup ljenim jelom, vojaki drugih držav se hranijo iz zalog na vojnih ladjah. Najboljšo plačo imajo angleški in nemški, najslabšo pa italijanski vojaki.

(Perzijski šah obišče Evropo.) Šah Musaffered Din obišče to poletje kojo glasovito evropsko kopel. Šaha namreč muči protin in proti tej bolezni mu je mešan mednarodni konzilij zdravnikov priporočil kopel. Šah je izjavil, da se udaje nasvetu zdravnikov.

(Tesla o spanju.) Slavni elektrik Tesla, tekmeč Edisonov, izrazil se je v ameriškanskih časopisih, na stavljeno mu vprašanje o spanju tako-le: Dokler človek bdi, umira minuto za minuto, trenotek za trenotkom, toda, kadar spi, dovaja mu spanje novih močij, ki mu daljšajo življenje. Kolikor dalje časa torej človek spi, toliko dalje bode hodil po zemlji. Ko se je Lesseps vozil preko oceana, spal je nepretrgoma po 20 ur. Tudi Gladstonu ugaja spanje, kajti spi povprečno po 12 ur na dan. "Jaz mislim", zaključuje Tesla, da bi oni človek, ki bi se navadil spati po 18 ur na dan, moral doseči starost 200 let.

(Velikanska povodenj v Ameriki.) Ker je poslednji čas vreme bolj prijazno, je to edino upanje na rešitev pred veliko nesrečo, ki jo je povzročila povodenj Misipipija. Naslednje številke, katere posnemamo iz New-Yorškega "Glas Naroda", kažejo ogromnost katastrofa, ki je zadela več ali manj 7 držav: Poginilo je 200 oseb, 150.500 jih je brez strehe, rešenih je 50.000, pogrešajo jih 100.000, zivalij se je utopilo 10.090, poplavljenih je 10.000 štirjaških milj, škode na imetku je 100 milijonov dolarjev (!), nasipe in jeze popravlja 20.000 oseb. To so ogromne številke!

Koledar.

Petek (30.) Katarina Sijen. — Mesec maj ali veliki traven. Sobota (1.) Filip in Jakob, apostola. — Nedelja (2.) 2. povelikonočna. — Ponedelj. (3.) Najdba sv. Križa. — Torek (4.) Florijan, m. — Sreda (5.) Pij V., papež. — Četrtek (6.) Janez ev. pri lat. vratih. — Mlad dne 1. ob 9. uri 44 minut zvečer.

Sejmi.

Dne 1. maja v Ljubnem, Trbovljah, Ljpnici, Vržeju, pri Sv. Treh kraljih v Slov. gor., pri Sv. Barbari v Halozah, na Hajdinju, pri Sv. Filipu v Veračah, v Velenju, na Muti in v Celju. Dne 3. maja v Loku, pri Sv. Križu na Murskem polju, v Selnici ob Dravi, v Središču, na Ptujski gori in v Mariboru (tudi za konje.) Dne 4. maja v St. Jurju ob juž. žel., v Gornjem gradu, pri Sv. Trojici v Slov. gor., v Slov. Bistrici, Radgoni, Stradnu in na Vidmu. Dne 5. maja v Imenem (za svinje) in v Sevnici. Dne 6. maja na Bregu pri Ptuj (za svinje) in pri Sv. Petru blizu Cmurka. Dne 7. maja na Spod. Polskavi (za svinje) in Podplatu.

Loterijske številke.

Trst 24. aprila 1897: 29, 28, 47, 82, 73
Linc " " " 54, 86, 65, 10, 33

Vožni red na južni železnici

veljaven od 1. maja t. l.

Odhod iz Celja proti Dunaji. Brzovlak ob 1. uri 43 m. ponoči in ob 1. uri 32 m. popoldne; poštni vlak ob 5. uri 18 m. popoldne in ob 3. uri 05 m. ponoči; lokalni vlak ob 7. uri 30 m. zjutraj in sekundarni vlak ob 2. uri popoldne; mešani vlak ob 9. uri 37 m. popoldne.
Odhod iz Celja proti Trstu. Brzovlak ob 3. uri 41 m. popoldne in ob 4. uri 15 m. zjutraj; poštni vlak ob 10. uri 5 m. popoldne in ob 1. uri 46 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 40 m. zjutraj in ob 9. uri 08 m. zvečer do Ljubljane; mešani vlak ob 5. uri 40 m. zvečer.
Odhod iz Maribora na Koroško. Brzovlak ob 3. uri 32 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 55 m. zjutraj in ob 9. uri 17 m. dop. ter ob 3. uri 15 m. popoldne in ob 7. uri 45 m. do Dravograda.
Odhod iz Pragerskega proti Ptuij itd. Brzovlak ob 3. uri 30 m. ponoči; osebni vlak ob 9. uri 37 m. popoldne in ob 8. uri 10 minut zvečer; brzovlak ob 3 uri 35 m. popoldne.
Odhod iz Celja v Velenje. Mešani vlak ob 7. uri 15 m. zjutraj in 3. uri 50 m. popoldne.
Odhod iz Velenja v Celje. Mešani vlak ob 5. uri 50 m. zjutraj in 2. uri 35 m. popoldne.
Odhod iz Zidanega mosta v Zagreb. Osebni vlak ob 5. uri zjutraj in 1. uri 28 m. ter ob 5. uri popoldne.
Odhod iz Poličan v Konjice ob 9. uri 10 m. popoldne in ob 4. uri 10 m. popoldne.
Odhod iz Konjic v Poličane ob 6. uri 35 m. zjutraj in 1. uri 00 m. popoldne.
Odhod iz Spielfelda v Ljutomer 8. ob uri 40 m. zjutraj in ob 2. uri 30 m. popoldne — ob 6. uri 25 m. zvečer od Radgone.

ZAHVALA.

Podpisani izrekamo najtoplejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za njih sočutje med boleznijo in ob smrti našega iskreno ljubljenega soproga, oziroma brata

Antona Ferfila

osobito pa se zahvaljujemo prečastiti duhovščini, darovalcem vencev ter vsem, ki so tako mnogobrojno spremlili ljubega pokojnika v Vojnik k večnemu počitku.

V Školji vasi, 26. aprila 1897.

(100)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Prostovoljnemu ognjegasilnemu društvu v občini logarovski, s sedežem v Kokoričih pri Ljutomeru so blagovolili darovati prispevke za nabavo ognjegasilnega orodja sledeči gospodje iz Ljutomera: dr. Fran Rósina, deželni poslanec in odvetnik, 6 kron; dr. Anton Mihalič, okrajni zdravnik, 1 krono; Fran Sršen, trgovec in veleposestnik, 4 krone.

Vodstvo imenovanega društva izreka tem potem vsem blagim darovalcem najpristrčnejšo zahvalo ter se še priporoča nadaljni blagohotnosti.

Kokorič, dne 25. mal. travna 1897.

Josip Slekovec,
blagajnik.

Radoslav Farkaš,
načelnik.

Zahvala.

Podpisani si usojam najpristrčneje zahvaliti se spretnemu zdravniku, g. dr. Keisersbergerju v Mozirji, da me je ozdravil večletne bolezni. Iskal sem pomoči poprej že pri mnogih zdravnikih, toda nisem je našel.

Zatoraj imam toli več uzroka, da izrečem omenjenemu g. zdravniku svojo najtoplejšo zahvalo za ozdravljenje. G. zdravnika pa moram radi njegove spretnosti vsakemu najbolj priporočati.

Josip Praznik.

V Lačevasi, 25. aprila 1897.

Solicitatorja

popolnoma veččega slovenskega in nemškega jezika v besedi in pismu in dobro izurjenega v sollicitatorskem poslu sprejme takoj

dr. Val. Krisper

(98) 3—1

odvetnik v Ljubljani.

Deloljubne osebe — povsod — katere trajni denarni zaslužek iščejo, naj pismeno povprašajo pod „Zukunftsversorge“ Građec, poste restante. (38) 16—9

O pričetku šolskega leta priporoča slavnim šolskim vodstvom in krajnim šolskim svetom vse potrebne

šolske tiskovine

slovensko-nemške, kakor tudi vezanje istih v lastni knjigoveznici. Nadalje uradne zavitke z naslovom in šolske knjige, zvezke od Prettenhoferja in lastne zaloge, raznovrstni pisarniški papir, kamenčke, svinčnike, radirke, peresnike, peresa, črnilo v vrčih po 5 in 10 litrov, kakor tudi vse druge šolske potrebščine za novo šolsko leto. Priporoča vse po veliko nižjih cenah z zagotovilo točne potrežbe.

Tiskarna in trgovina

D. Hribarja v Celji.

Dragotin Hribar

trgovina knjig, papirja, pisalnega in risalnega
orodja; tiskarna in knjigoveznica

priporoča gosp. trgovcem in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega papirja za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega svilnatega (za cvetlice), za vezanje knjig itd., zalogo raznih risank in pisank, in posebno še lastno zalogo najboljših zvezkov pod imenom: »Spodnještajerska zaloga risank in pisank«; Hardtmuthovih in drugih svinčnikov in angleških peres po originalnih tovarniških cenah.

Dalje priporoča zavitke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črnilo, tablice, črtalnike, krede, gobice, pašice in škatle za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah.

Posebno lep izbor papirja in zavitkov v mapah in elegantnih škatljah. — Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izbor albumov za fotografije in spomence, map za pisma in papirje, tintnikov, okvirje za fotografije, listnic itd.

Šolske in molitvene knjige; prekupcem še poseben popust.

Sv. podobice v vseh velikostih po najnižjih cenah. Preskrbi se tudi vsakovrstni tisk na podobice.

v Celji

priporoča se p. n. gg. duhovnikom, pisateljem, založnikom in slav. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah.

Izdeluje knjige, brošure, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vožne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade itd. — Vedno v zalogi so obrazci za posojilnice, sodnije, občine, šole itd.; kakor tudi v več krasnih barvah tiskane diplome za častne občane in častne člane.

V moji knjigoveznici se izvršujejo vsa knjigoveška in galanterijska dela, bodisi priprosta kakor tudi najfinejša priznana trdno in ukusno. Ker je moja knjigoveznica preskrbljena z vsemi potrebnimi stroji najnovejše sestave, vsprejema ter cenó in kar najhitreje izvršuje tudi največja naročila.

Narodni kolesarji pozor!

Ivan Rebek
ključarki mojster v Celji

Poljska ulica št. 14

ima v zalogi bicikle vseh zistemov ter jih prodaja po najsolidnejših cenah in ugodnimi pogoji. (59) 10-6

Narodni kolesarji pozor!

Naznanilo in priporočilo.

Odbor čitalnice v Celji uljudno naznanja slav. občinstvu, da je gostilna v »Narodnem domu« v Celji preskrbljena z najboljšimi domačimi vini in da se toči tudi najbolje pivo; kuhinja pa skrbi za vedno svežo in najokusnejšo jedila. (61) 5-5

Gostilna je odprta vsakomur in prosimo narodnjake po deželi, da blagovole podučiti ljudstvo.

Velik travnik

odda se takoj tudi za več let v najem. Več se izve v Gospodskih ulicah (Herrengasse) št. 4, I. nadstropje. (89) 3-3

Učenec

ki je dovršil meščansko šolo ali pa par razredov gimnazije ali realke, je krepak in zdrav ter poštenih staršev, sprejme se takoj v

trgovini Dragotin Hribar-ja v Celji.

Kupiti se želi **mala hiša**

z vrtom blizu cerkve. Ponudbe s ceno naj se pošljejo upravnistvu »Domovine.« (96) 2-2

Na prodaj

je lepo posestvo na Marofu prav blizu Sevnice (poprej grajski marof), meri okoli 40 oralov in je vse prav dobro obdelano; redi se lahko 16 glav živine; poslojja vsa v najboljem stanu in prav prilična; hosta visoka, obila in dorašena. Proda se radi starosti posestnika. Pogoji ugodni, ker lastnik ni v denarnih zadregah. Več pove (93) 3-2

Jože Žičkar,

kmet na Marofu, p. Sevnica, Štajersko.

Zaloga (Confection)

narejene obleke

za gospe in gospodične
v Celji

Graška ulica (Grazerstrasse) 4

priporoča za bodočo sezijo:

fine vratnike od	1 gl.	50 kr.	naprej
spomladanski jaket od	8	—	—
vremenski plašč od	8	—	—
suknena jopa od	3	80	—
porhantna bluza od	1	—	—
porhantna obleka od	2	60	—

Z veseloštopovanjem

(48) 10-6

Karl Roessner.

Bolj po ceni kakor pri meni

si ne more nikdo omisliti **obleke**

bodisi iz sukna ali iz štruksa. Lepše delo, kakor pri meni, dobiti tudi ni drugod in boljše delo, kakor pri meni, na deželi ni iskati. Za izbrati je toliko možno, da lahko vsakemu postrežem po želji. Kdor ne verjame, pozovem, da se prepriča in me obišče.

Z veseloštopovanjem

Anton Cerovšek

(62) 6-5

krojač v Zaderzah, Šmarje pri Jelšah.

Hiša na prodaj
v Laškem trgu

na glavnem trgu št. 18 z lepim velikim vrtom, verando, enim nadstropjem, ugodno za obrtnike. V I nadstropju 5 sob in velika kuhinja za letoviščarje, v pritličju z dvema stanovanjima. (82) 3-3

Natančneje pri hišni posestnici v hiši.

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani

(južna železnica)

Črno in belo pristno vino
po 23 in 28 gl. hektoliter. (257)

Dragi bralci »Domovine«!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

naznanjam, da imam veliko zalogo finega starega in novega vina, katerega sem kupil naravnost od pridelovalca ter zamorem ž njim postreči vzlic izvrstnemu blagu, prav po nizki ceni. — Nadalje naznanjam, da odprem s 15. dnem maja v »Narodnem domu« trgovino s špecerijskim blagom, ter se priporočam slavnemu občinstvu in častiti duhovščini za mnogoštevilni obisk. Zagotavljam pošteno postrežbo z vedno svežim blagom. — Moja prodajalnica z žitom, sadjem, domačimi pridelki, kakor tudi s špecerijskim blagom pa ostane tudi, kakor dosedaj na Ljubljanski cesti št. 10 (pri »Kroni«).

Svoji k svojim!

Z veseloštopovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52-44

»Pri dobrem pastirju«!

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejenji nosim od sedaj nadalje to le običajno registrirano varstveno znamko.

Jedino pravi

Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri »angelju varhu« in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristnejše, najreelnejše in najceneje ljudsko

domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne boleti itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka **Adolf Thierry, lekarna pri »angelju varhu«**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce mojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupece nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znakih. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini**. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko do vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštenu povzetju. Pazi naj se vedno natančno na zgorajšjo zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. (12) 20-3

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatec-Slatini.